

Megjelenik a Társalkodóval minden héten kétszer t. i. vasárnap és csütörtökön. Előfizetési helyben a szerkesztő s kiadó tulajdonosnál uri utca 453dik szám alatti Trattner-Károlyi ház első emeletében, egybeitt pedig minden királyi posta-hivatálnál. Az ausztriai birodalomba vagy külföldi tartományokba kívántató példányok iránt csupan a bécsi es. főpostahivatal utján történhetik a megrendelés. Az Értesítőben mindenféle hirdetésny fölvetetik s pontosan és jutányosan közöltetik.

FOGLALAT. Magyar- és Erdélyország. (Kinevezések s előléptetések; iparegyleti előadó választás; Nógrád, Soprony és Bihar megyék közgyűlései; a bars megyei gazd. főkegyesület határozati; erdélyi ügyek; adakozások József-nádori képcsarnokra; budapesti napló.)

Anglia. (Dublini repealgyűlés; parlament-elosztási hírek; London város tanácsának örvendő irata Lajos Fülöphez élete szerencsés megmentése iránt; elegy.)

Franciaország. (Ibrahim pasa Párisba érkezése; a belga udvar Párisba szándékozik Fülöpnapra; a király élete elleni merény vizsgálata; elegy.)

Olaszország. (Az orosz csárnónak Livornoba érkezése, honnét Florenczbe váratik.)

Értesítő. Dunavízjárás.

Magyar- és Erdélyország.

Őcs. s. ap. kir. fels. Frank Ignácot, a pesti magy. kir. egyetemnél a törvénytud. kar. idősbjét „kir. tanácsos” czímmel díszesíteni, — a felső-bieberstolnai bányászatonál megüritült harmadosztályú bányagondnoki állomásra Faller Gusztáv bányagyakornokot s a selmeczi k. bányakademiánál bányászattanítói segédet, továbbá a kőművesi aranyvászoló hivatalnál megüritült bányagyakornoki-segéd állomásra Prugberg József bányászgyakornokot érdemesíteni méltóztatott. — A budai kamarai gazdasági szakosztályban az igazgatósági állomásra Klein Ferencz magy. kir. udv. kamarai kiadó-hivatali úrnok, ugyanezen hivatalnál pedig elnörré Arva József jablunkai harminczados alkalmaztatott. — A dornavádrai só-és harminczadi-hivatalnál megüritült ellenőrségre Erdég Mihály vulkáni harminczados lon érdemesítve. —

Iparegyleti előadó választás. Még sokkal élénkebb és súlyosabban nyomja emlékezetünket a tegnapi előadó választás, semhogy el bírnók fojtani azon gondolatokat, melyek az ébrenlést s az érdeklődést, mik az előadók nyomán szívünkbe telődnak. Tannj voltunk egy eseménynek, egy forma szerint kiszabott s meghatározott eljárásnak, mellyél a formák hihetőleg nem azért alkalmaztattak, hogy az épen ezek által életretni szándéklott bizottság kijátszassék, egy eseménynek, mellyel netán számosan igen esékelynek és még a maga körében is jelentéktelen hatású s kevés fontosságúnak kézsék tartani, de mellyet mi és minden, ki a minden oldalról constellatiókat figyelembe veszi s illetőleg ipartéreni fejlődésünket valódiilag szívén hordozza, méltán egynek néz a legfontosb legfigyelemreméltóbbak közül. És nem azért tartjuk azt ilyennek, mert az iparegyleti érdek forog fen, hisz az iparegyletnek, fájdalom! még most is annyi ellensége van — de van szerencsére barátja is — tehát mintegy mező a vélemények pártutoni elkülönítésére s így ki mellette vagy ellene szól, pártszinről vádoltathatik — mondjuk, nem ezért, de a közügy miatt tartjuk amaz eseményt nem közönséges fontosságúnak s becsljük s mérlegezzük úgy, mint annak nyomakéssága valóban igényli. Igen a közügy miatt melly mindenek dacára is az iparegylettől s annak működésitől oly elváhatlan. És itt hallgasson el minden személyes, rokoni, baráti stb. érdek, s ne akarja porba rántani, veszélyeztetni azt, mit buzgó honfiak legtisztább szándékból ernyedetlen fáradozással emelnek s mihez ótan nem azon sa lakmentes kebellet járul. Szóljunk nyiltan, urak! mert hisz a nyilvánkor gyermekei vagyunk s az ügy, mellyet taglalunk, mindnyájunké s a nyilvánosságé. Tehát a tárgyra!

Tudni fogják a t. olvasók, mikint az iparegyleti természet s erómítani tanszék Vallas Antal lelépte következtében megüritvén, e jelentékes előadói helyre s illetőleg előadásra — minek tagadjuk, mit oly forrón ohajunk — esodület nyitattott s hirdettetett. Még pedig mivel a tárgyat lehellen volt fontosnak nem ismerni, közgyűlésileg utasított bizottság által kidolgozott szabályok utján vaia e választás végbemenendő. A formák kellőleg meghatározatván, ezek sarkpontja irás és szóbeli minta-előadás — ugynevezett próbalecke volt. Az első még mult hónap végén történt meg, mellyre is az ügybarátok nem esékely örömmre ötszázküz jelentkezett s tartá meg az írásbeli próbatétet. Erre a második — szóbeli — tegnapiótt ment véghez. Öröm volt a zöldasztal (ominosus név! mellyhez annyi balfogás — hogy többet ne mondjunk, csatlakozik) egészen körülve s azonkívül is néhány ügyrokont látni; s mondhatjuk, nem közönséges érzettel foglalánk helyet a teremben, feszülten figyelve a dolog legkisebb fejleményére is. És hogy csakugyan erősen figyelünk, alább mutatjuk ki. Miután elnöklő aligazgató az ülés czélját elmondá, jegyzőileg az írásbeli próbalecke megbirálására nevezett bizottság je-

lentése olvastatott fel, mellyben világosan kimondaték, miszerint a szóbeli előadásra meghivatni méltókul talált két egyed közül az első, K. H. I. *) a feladott tételeket röviden ugyan, de mégis tökéletesen kimerítve fejté meg s „ennél fogva különösen ajánlatik is” másik, G. P. pedig hosszasan ugyan, de nem úgy a dolog velejére válaszolt. Itt volt az első rubicon, az első határvonal, mellyél okosan s czélszerűen választani, úgy hiszszük, semmi különös ítélőtehetségi adományra szükség nem volt. De az elsőszéki koszorut még csak a szóbeli mintalecke vaia elhatározandó. Minden jelen volt meggyőződheték, mikint az első ritka világosság-gal, népszerű modorban fejtgeté a tárgyat, melly feladva volt — a légnymásról, tanulságos példákkal s első természettudósokra hivatkozólág érdekesítvén azt a megkedveltetésig; a másodiknak előadása ellenben koránsem volt oly népszerű, nem tökéletes és sikerült a számításban s ezen felül valami — hogy mást ne mondjunk — hatáskeresés szinét viselé magán. Ez volt a második rubicon, mellyél a habozás már alig lehetett a közügy előnye végett fontolgató s rostáló buzgalom eredvénye. Ki bírja ezeket megczáfolni? s ki fog egyéb elvégre pártatlanabb ítéletet hozni e részben, mint a nyilvánosság? Mi ismerjük mind a két egyedet s lelkünk nem vonz részrehajlási szenv sem egyikhez sem másikhoz legparányabbig sem; de a közügyért szólaltunk fel, és azon eszközök megbelegzésére, mik ez alkalommal mozgásba hozattak. Vagy a dühön gó mirigy, melly politikai közéletünk életfája gyökéit ássa alá s az ledöntéssel fenyegeti, minden — de mindenhova lopózva, még legszentebb socialis törekvésinket is foszsa meg az édes reménnyel várt üdvös gyümölcsöktől? még leghasznosb egyleteink keblében is dögvészint düljön, eliszonyítva tőlök a jobbkat, és szaporítva a bajok és nehézségeket, miknek szama ugyis legio? Nem most először tapasztalók szívünk legnagyobb fájdalomára, hogy azon egyletbe, mellyet, hogy czéljának megfelelően, minden magánérdek nélkül hazai közérővel kellene emelnünk, egy oly társulatba, mellyet illetőleg ugyis számosak előtt az a botránykó, hogy élén nem a nemzet érdekeszsége képviseltek, ide mondjuk, szinte becsuzott ama rontó daemon szelleme a győzelemre méltó jó ügynek — a korteskedés! Igen kimondottuk a rejtett szót és fájdalmasan ismételtjük, mikép az iparegylet belsejét is korteskedés dölja. S ennek kerekeli működtek a tegnapiótt iparegyl. előadóválasztáskor is! Találtunk a teremben egyedeket, kiket ott különben sohasem vagy igen ritkán láthatánk, és először örvendénk s vigasztalók magunkat, hogy a közügy iránti buzgalom vezérle őket oda kivétel nélkül mindnyájokat, s nem volt szabad agyunkban támadni a gondolatnak, hogy csak egy is eszközül rendeltetett volna. De tapasztalánk ellenkezőt. Tapasztalók e mellett, és ez kebelűjtő, de hadd tudja mindenki — mikép még ügyarúló judásosok is akart szerepet játszani. Előadók a rövid s ha nem volna oly fájdalmas — nevétségesnek mondható eseményt, talán a nyilvánosság orvoslani segitend némileg e bajon más hasonló esetekben. Közvetlen a választás előtt azon bizonyos, kit mi legalább ott még sohasem láttunk, egy az asztalnál ülő s előtte jól is méreates iparegyleti taghoz menvén, legnagyobb barátság-gal feléje hajolva kérdé: kire szavaz? A megszólított vonatkozók nyilatkozni, a kérdő: „választv. tag é kedgyed?” a megszólított feléz a kérdőre, ki a rövid hallgatást igennek magyarázván, mélyen hajol amannak ajkai felé — de ugyanazon pillanatban hangzik a „nem!” s villámkint sujta vissza a kérdőzt. Ha e vádra valaki felszólal, erről fogtok ráismerhetni, hogy az egyik kortes ó volt. — Három választv. tag jelenléteben egy iparos kérdé: kire szavazon? két vál. tag nyilvánítá, miszerint ezt nem szabad megmondani, a harmadik hallgatott — szétmentek s a kérdező szava a többség alkotórészét képezé. Sajnos érzélemmel tárjuk fel — ismételve nyilatkoztatjuk — e sebeket, de szükség kitarunk, miszerint idején korán lehessen még azokat eltávolítani. Miért nincs, és nem volna, ha még is kísértetnék, illeténeek eredvénye a magy. gazdas. egyletnél? Mert ott szigorubb szemlem órkódik az ügy legközelebb kezelőinel hasonló viszálelések ellen.

Vegyük jól a dolgot fontolóra. Az iparegyleti előadók szakisméretei méltányos közelismerésre találtak s némi fo-

*) Kocsi Horváth István a természettanban évek óta folyton buvárkodó s oly egyed, kihez e részben hasonló capacitást keveset fognánk lelmi a hazában. — Vetélytársa G. P. csak egy szó többséggel választatott meg előadól, állván 14 ellen 13.

kát vitták ki már a szakmai tekintélynek illető helyeken. Dicszes megbízások érték az előadókat, hogy kétségeket osslassanak s eldöntő véleményt adjanak. Nagy tehát és terhes a hivatás, mellyben állanak, s ennek nemcsak hitelét fenntartani, de folyton erősíteni, szilárdítani szükség. Kivánjuk, hogy az iparegylet a legújabb választásban is örvendhessen ez eredvénynek; de tartunk tőle szerföltött, hogy azon érték, mellyet a korteskedés emel s mutat fel, hasonlít azon szinés izhez, melly az üvegházi terményeken tapasztalható, vagy azon zománchhoz, melly a szinpadí ruhák külesillámin ömlik el. Köteleessége egyébiránt az egyletnek, hogy illy esetekben, millyen például a tegnapiótt volt, az ügy diadala s czélérés végett, minél több intelligentiát iparkodjék összpontosítani.

Kérdéses előadóválasztás után a rajztani székre, melly szinte esodület alatt volt, miután senki nem jelentkezett, Glemba y Károly eddigi rajztanító, kit az egyleti választvány különösen is meghíni érdemesnek tartott, köztelzés-nyilvánítások s éljenek közt újra megválasztatott, illetőleg megerősített. Ugy véljük, hogy az érdemes rajztanító képessége s ideiglenes működésének általános elismerést aratott s lapok utján is többiben dicsérve említett eredvényei tartóztaták a netán versenyezni készeket a pályatértől vissza.

Nógrádmegyei közgyűlés. April 23án sköv. napokon tartók évnegyedes közgyűlésünket. Nálunk is, mint talán az ország minden megyéiben, hová az új rendszernél fogva főispánhelyettes jutott, sejtelmek támadának különféle előmagyarázatok után, mellyek a megye jobkait nem kis aggodalomba ejték; mert hol az egyetértés és szilárd elvrokonság oly hosszú évsorokon át élvezteté gyümölcsseit a kedélyekkel, hol a közügyek iránti elfogulatlan hajlam, ószinte vonzalom oly sok jót és üdvöst ültetett a haza boldogságának tenyészítő magvaiul, mellyeket majd a közel jövő mind meg annyi árnyéknyújtó terebélyes lombokká érlelend: ott a békezararás maszlagárol dissertatiókat halani, valóban nem a legkellemesb meglepetés. Azonban e sejtelmek csak pusztán ilyenek maradtak; főisp. helyettesünk kormányzóii eljárása az öszves rendek helyeslését kiérdemlé, melly alkotványos ösvényén ha továbbis haladand, nem lesz oka bizalmatlanságról panaszkodnia, s valamint a rendek is egyikét élvezendik azon hatósági életörömmek, mit kormány és kormányzottak között, törvényből folyó szent egyetértés nyujthat csak. Hogy főisp. helyettesünk a rendek akaratának alá tudja rendelni saját véleményét, annak nyilvános jelét adá mindjárt gyűlés-megnyitás után, midőn ő mlga az előbbi gyűlés határozata nyomán kívánta: hogy a szokásos de igen czél-és korszerű elnökjelentés vétessék föl mindenek előtt; a rendek azonban K. F. indítványára a közgyűlési szokás sorozatára hivatkozva előbb a kisgyűlések jegyzőkönyveit akarák hitelesíteni; főisp. helyettes ur a többség ezen akaratát igen bölcsen méltányolva előbbi kívánatától elállott s a helyett a mondott jegyzőkönyvek hitelesítették.

Következett az elnöki jelentés megyénknek tudományi, egészségi, közigazgatási, politikai, gazdasági s több eféle állapotát rajzolva; melly jelentést méltó lenne egész kiterjedésében birni. Az előterjesztő alispán beszéde közben kiereszkedett a megyét igazgató tisztükarra is, s neheztellessel emlité: mikép habár törvényink minden harmadik év leforgása után a megyei tisztviselőkart megújittatni rendelik, ez mindazáltal négy év lefolyta alatt sem eszközöltetett Nógrádban; egyébkint ez elmulasztásnak szónok szerint megvoltak akadályai, mik a sikeres végrehajtást ha nem is lehetleníték, de mindenesetre késlelteték; most azonban ezen gátok elenyésztek s ezért kecsesgeti előterjesztő alispán urat azon hit: hogy főisp. hely. ő mlga szem előtt tartva a törvény rendeletét bennünket alkotványos jogaink ezen legszébbike gyakorlati terére minélelőbb elvezetend. Ezen indítvány minden oldalról meleg pártfogásra talált, s a közohajtás nyilt szavakban annak minélelőbbi kitézetését sürgeté; akadt még is egy tb. ki a tisztujtást nem akará megtartatni, mert u. m. mező nyitattik ez által a lélekvasárlásra, s nyugtalanság, zaj és korteskedésre; a mostani tisztviselők hála istennek! mind elég erősek, szolgálhatnak még akármeddig; a kormánynak pedig szónok szerint nincs inyére a gyakori restaurálgatás, s ezt szónok minden esetre figyelembe kívánja vétetni stb. Ki hinné, hogy e szónok az alkotványunk áldásihól oly bőven részesülő s elnem szegényülhető státusból való, kit mint avataltan s ezen felül még ártalmas tanácsadót főisp. komoly szavakkal rend-

re utasított, a' rendek pedig érdeme szerint megrótták. Sokan állíták, hogy a' tisztelt ur azért ellenzé a' tisztujítás megtartását, mert sorsosai nem lehetnek sem alispánok, sem szolgabírák, 's megválasztásukra mégis sok esetben ők költönek legsummásban. Lehet hogy a' tisztelt urnakigazza van, de hiszen kezökben a' remedium, ne költsenek, 's bizonyosan erélyesebb megyei tisztviselőkkel bírandunk. Főisp. ó mellsága a' rendek akarásával egyezőleg e' tárgyban végzéséket kijelenté: mikép f.év június 25dikén a' rendek rendk. közgyűlésre sereglenének össze, mikor a' megtartandó tisztujítás határideje ki fog tűzteni.

A' megyei körlevelek során első volt Zalának az öszves sérelmek és a' kormányak a' prot. tanulók közti társulatok tilalmát tudató rendelete ügyében kelt levele. E' pár levél mind tartalmára mind szellemére sokkal isméreatesb a' magyar közéletben, miután több megyei közlés azok terjedelmes ismertetését 's megvitatását adá, semhogyt itt is bővebben terjeszkedném ki; mindkettő tényen és tényeken alapszik, miket köztudomás hitelesít, e' tények pedig törvénybe ütközők, azért Nógrád megye rendei e' levelek értelmében felírnak, 's illetőleg az országgyűlésen azok orvosoltatását sürgetendik követelik által. Olvastatott Szabolcs megyének azon levele is, mellyben felhívjuk, hogy ő felségénél országgyűlést sürgeünk; ez tudomásul szolgált, nem azért, mintha nekünk nem kellene országgyűlés, mint Torna 's egyéb megyéknek, hanem mert mi is kértünk már azt gyakran, de mindeddig választ sem kaptunk; szolgáljon ennyi vigasztalásul szabolcsi rokonainknak. Pestmegye levele, mellyben felhívjuk, hogy a' nádori ünnepély-terv készítésére képviselőket küldenénk, közakarattal elfogadtattott, 's két jelölést bírákat bizók meg ez ügyben.

A' nm. helytartó tanácsától is érkeztek rendeletek és intézkedések. Rég meghagyá már a' helyt. tanács e' megyének, hogy a' zsidókat Losonczból költöztesse ki, de e' meghagyást két ízben elmentőzték a' rendek, most harmadszor parancsolnak rájuk, 's mivel omne trinum perfectum, történt: hogy a' rendek eddig minden indítványt pártolván, csupa következetességből ezt is elfogadják. Arra pedig, hogy a' kormány a' transitus kérdését a' görög vallásnak irányában is oly módon szabályozá, mint azt a' törvény a' protest. nézve megállapítá, a' rendek megjegyzék: mikép ezen intézkedést, mellyet liberalis szellem leng át, szívesen üdvözlik ugyan, de mivel országgyűlési tárgy, 's mivel nálunk biztos jövő csak olyasmit kecsgethet, minek fenmaradásaért törvény kezeskedik: a' rendek igyekezni fognak, hogy ezen intézkedés törvényre igattassék. Ezután magántárgyak kerület tanácskozás alá, mik az olvasó világot kevésbé érdekelvén ezúttal mellőzteknek.

Ezen cikk elején levelezőnk által érintett alispáni jelentés néhány érdekesebb adatit czélszerűnek láttuk a' P. H. után következőkben közölni: 1) hadi adó fejében kivetett összes mennyiség 184³/₄ évre - - - - - 70,183 frt. Kész pénzben bejött - - - - - 59,178 frt. Elfogadott utalványokban - - - - - 15,322 frt.

Összesen 71,501 frt.
Igy a' régi tartozások letisztázására fordított - - - - - 4,318 frt.
2) Házi adó fejében kivetett összeg - - - - - 60,717 frt. Kész pénzben bejött - - - - - 44,630 frt. Elfogadatok és más elfogadások, ugymint megyékben divatozó tűz- és jégkár tizedrésztetek is - - - - - 19,407 frt.
Összesen 64,037 frt.
Birságok 's rendőri esetekből bejött - - - - - 4,374 frt.
Összesen 68,411 frt.
Tisztázásra maradt - - - - - 7,694 frt.

A' katonai élelmetárba nemcsak a' folyó mennyiség beszolgáltatott, de régi tartozások is rovattak le. A' rabok összes száma 1845ben 528. Elíteltetett 398, per alatt van: 56, fölmentetett: 71, más hatóságokhoz küldetett: 3. Ezek közül van marhatolvaj 15, verekedő 60, gyilkos 31 (ez Nógrádra igen nagy szám!) gyermekgyilkos 9, gyújtogató 7, rabló 17, tolvaj 226, más vétségű 33; férfi 370, nő 28; kath. 291, evang. 92; reform. 4, zsidó 11.

Az alig 5 hónap óta behozott magányrendszer már is jó követkevényeket mutat mind egészségi, mind erkölcsi tekintetben, de maradtak itt is tennivalók, a' rabok hertenkét két böjtre itéltetnek, de valósággal 5 nap böjtnelnek és a' két napon is csak ötöt lat hust kapnak. Ezen mielőbb segíteni szükség annál is inkább, mert tetemes költséget nem kíván, egyegy rab élelmezése naponként 1¹/₂ prbra kerül. -A' betáblázási jegyzőkönyvek egészen rendén vannak. Per folyt 1845ben öszvesen több, mint mult évben, mellyek nagy része természetesen adóssági. Egyébiránt a' törvényszék soha hátramarádásban nincsen. Urbéri pör van 198, pártfogási 148, mellyek egyszersmind könnyen magyarázható okoknál fogva legrosszabbul állanak. Nemes-

ségkereső 11, küldöttégi munkát, mellybe az ügyészi hivatalbefoly, 107; mult o. gyűlési költ. 23 ezer fr. vette-tett ki. A' beszédés oly modorban történt, hogy a' felszólító levelek bizonyos idő lefolyta után idézőkké lettek; mellynek fényes eredménye az lón, hogy eddigi gyakorlat ellenére néhány hónap után is már csak 1310 fr. a' hátramarádás. Ezen költséggel egyszerre vettetett ki, de csak szabad és önkéntes ajánlasképen a' börtönökre 's megyeház szárnyaira kivántató öszveg, melly körülbelül 18 ezer frt; 's ezezt. öszvegből eddig csak mintegy 4 ezer jött be. — Kölcsönös magtáraink állapota következő: összes mennyiség mintegy 7000 pozs. mérő, melly szűkséggel kiadatik, 's új-ból egy nyolczad mérő kamattal visszaadatik. Kezeltetése pontos és üdvös, csak a' kamat kissé nagy.

Sopronym. gyűlés (vége.) V. II. „Mindig újabb meg újabb jeleim mutatkoznak az új rendszernek. A' beligazgatáson javítás miatt tételtek a' változtatások 's vajjon ez jobb é azóta? A' turopoljai ügyre nézve miután az illetők gyakorlatában voltak fenforgó jogaink: őket csak a' törvényhozó hatalom tilthatja el ezen gyakorlatól. Azt jelentette Sz. — es ur, hogy szent kötelességének tartja öröködni a' nemesi jogok felett: vajjon miért nem tevő hát ezt Mosony megyében is, hol azon elvöl fogva: „necessitas frangit legem“ több igen csekély birtokú külmegyei nemesi kívánt megfosztatni szavazási jogától. A' részek viszakapcsolatását már e' megye egyébiránt is sürgette 's a' küldöttekkel el nem fogadtatásával nemesi törvényünk sértetett; de gyöngített még azon bizalom is, mellyel a' hon gyermekei atyjokhoz járulni kívántak. Sz. L. Örömmel hallgatá a' t. rendek vitatkozását, mert ezek hazafiai érzelmeiknek voltak tanúi 's csak sajnálnia lehet, hogy előbb nem szólhatott, mert már alig maradt fen, mit az elmondottakhoz adni lehetne. Azért részéről nem is kíván részletesen kereszülmenni Zala levelén, megelégedvén csupán oly tárgyak érintésével, mellyek kevésbé voltak megvitatva 's még is az embernek szíven fűsznek. Ha ugymond az előidézett mozgalmakat figyelmesen átvizsgáljuk, kénytelenek vagyunk azt hinni, mikép az ezeket okozó eseményeknek idegen locomotívja vagyok. Mi ugyan a' n b i z a l o m r a s z ó l i t t a t u n k f e l a' kormány irányában; de oly gyármű, mellyet amúgy csak szóval megrendelhetni: a' bizodalom drága gyöngy a' polgárok keblében, mellyet csak a' nemzet 's alkotvány javára ható tettek halászhathatnak fel 'sat. a' kormány ismérve a' maga és az uralkodó ház érdekeit bizonyosan tettekkel iparkodik bizodalomtábrészteni a' nemzetben 's nem hagyja tekintetmi bábjátéknak a' törvényeket, nem hagyja szétromboltatni azon ótalomfalat, melly nélkül semmi hatalomnak jövenéje nincsen. Mi békesen 's bizalommal kezdetünk munkálni a' nemzet jövőjéért 'sat. Igen egyetért Zala levelével abban, miszerint a' kormányt idő előtt elítélünk nem kell. Ő sem akarja a' kormány szándéka felett eltörni a' páleztát; de hármint akarjon is a' kormány, csak alkotványos uton szabad akarnia. Átment ezután a' pozsonyi levél tárgyra 's emlité az 1486: 64dik törvényt, melly világosan megengedi ő felségéhez küldöttséggel járulást 's vajjon nem fekszik e' ezen eszme már ama viszonyokban, mellyek egy alkotványos nemzet és fejlődése között léteznek?... Vagy elég e' kérdésv. rendelvényekre hivatkozni ott, hol törvények szólnak 's hol alkotvány biztosítja a' nemzet jogait? 'sat. megemlíté, mikép 1770től fogva számtalanszor voltak ő felsége előtt tisztelgő küldöttségek, mellyeknek eszökbé sem jutott ezért előleg engedelmet kérni; mert ezt törvény biztosította. Megemlíté a' nemzetnek képviselői 's kérelmi jogát is, mellyek ezáltal sérültek; azután áttérve az új rendszer eszméjére folytatá, mikép igen jól tudja, hogy a' panaszlott sérelmek miatt az emberek szíveit csak isten vizsgálhatja. Érdekegységre kell törekednünk nemzet és kormány közt, az érdekegység által öszszefűzött nemzet szereti a' kormánynak törvényszerű erejét, mert érdekei ezével együvé vannak fűzve 's tőle várja jogai óalmát 'sat. 'sat. A' horvát ügyben a' multkor adatokat kértek a' KK. most itt vannak az adatok: itéljenek! S-n alispán: ámbár sokan úgy vélekesznek, hogy én a' mélt. elnöknek mindig csak viszhangja vagyok 's csak az ő kívánatát támogatom, most még is, hogy megmutassam függetlenségemet, bár ő mga másképp vélekedik: pártolom Zala levelét oly értelemben, mint azt 2od alispán ur előadá. Sz. S. A' kormány kötelessége ügyelni, hogy az ország integritása esorbát ne szenvedjen; áltálja nehézségét a' részek viszakapcsolatásának; de a' kormány sokkal nehezebb munkára is eléggé vállalkozó volt már. Horvátország bonyolult állapota méltó aggodalmat ébreszthet bennünk, hiszen velünk egyjótékony alkotvány malasztja árnyékolja őket. Közös szabadságunk testvérített bennünket: egyikünk sérelme a' másiké is. Taglalás alá vevé most az adatokat, mellyek esalhatlan bizonyosságai az ellenünk forralt ingerültségnek 's elszakadási szándéknak 's méltó indignatíóval emlité azon illir-lap kivonatát, mellyben ezigányoknak nevezetünk 's így a' külföld előtt is bemoeskitni szándékolatik

nevünk. Kiemelé azon lázító modort, mellyel e' cikk írva van. Áttérve a' turopoljaiakra: a' szokás ugymond törvény erejű: ha a' turopoljaiak e' jogok gyakorlatában voltak, őket ettől parancs által nem foszthatni meg; kérdeztessek meg a' többi horvátországi megye 's az adatok vételessenek figyelembe az országgyűlésen 's ha kivláglik az „usus“ pártolják követek 'sat. R. a' turopoljaiak bementek ugyan a' tartományi gyűlésre; de nem szavaztak, mert a' dolog szavazásra nem is került! B. I. th. hogy a' turopoljaiak gyakorlatában voltak ezen jognak, kivláglik abból, mert a' horvát követek panaszlák az országgyűlésen, hogy a' turopoljaiak a' horvátországi megyék követeit leszavazzák a' tartományi gyűlésen. N. S. a' sérelemkimondást nem kell országgyűlésre hagyni, mert a' sérelem világos! A' főseirelem t. i. abban áll, hogy oly tárgyban, mellyben a' magyar országgyűlés a' competens bíró: parancs következtében történt az intézkedés. A' KK. és RR. többsége Sz. S. véleményben nyugodott meg 's a' másik két vitatott pont is pártolattott. Következett Zala levele másnap az evang. tanodákban eltiltott magyar nyelvű társulatok ügyében. R. az illy társulatok többnyire idején korán megtanítják az ifjakat a' törvényeknek nem engedelmessé, politikai vitákba bocsátkoznak 'sat. Ámde megjegyzetett, mikép itten mindig egyik tanító elnököl 's hogy semmi politikai árnyéka nincsen 's valóban tulzott rettegőködés volna illy gyermekek társulatában is politikai rémekről ábrándozni; de a' Rdek a' társulati-jog eszméjét is megsértve látják, azért Zala levele pártolattott. Nádor ő felsége levelére a' felszázados ünnepély iránti tanácskozásra engedünk ugyan kívánságának; de megjegyeztük, mikép örömmel ragadtuk volna meg az alkalmat ő felsége iránti hódolatunk újabb jelét adhatni. Több közfigyelmet érdemlő tárgy nem fordult elő. B. I. tolnai volt követ az ifjuság által fátylász zenével tiszteltetett meg.

K. J.
Biharmegyei közgyűlés. Mult gyűlésünkben ápril 27kére tűzött határidőre ismét megnyiták Bihar tanácskozási teremének ajtai. — Most is megjelentek e' gyűlésen a' szolgálattelvő díszmesterek, kiknek feladásai közö tartozik tapogatni a' köznemesség üterét: vajjon a' bor és pályinka felzaklatá e' már vérét 's képes e' rendkívüli működésekkel alkotványos többséget kivíni. De most nem vala kiséreti sereg, melly máskor az árva tölgy mázszás argumentumával állott capacitatióra készen 's ez okozta, hogy a' főispán-helyettes megjelenésére nyugodt kedéllyel vára-koztunk. És kérditek talán: mi okozta e' részvétlenséget, miszerint a' december 18án működött sereg oly rövid idő elfolyása után teremünket meg sem látogatá? Nem részvétlenség okozta ezt uraim, mert hiszen az ő megjelenésök akkor sem közügy iránti részvétlenségből származott; hanem okozta egyedül az, hogy némely hivataloskodó urak a' mart. 30án tartott gyűlés óta nyugalomrévbe bocsátkozának, mellyben bizonyos törvénytelenségek miatt felzudult vihar-tól már most teljes bátorságban hívék magukat 's elhányták azon eszközöket, mikbe veték reményeik horgonyát. A' főispán-helyettes megnyitó beszédében előadá: mikint ezen közgyűlés az előbbinek folytatásul tekintetvén, szándéka ezt addig tartani, míg a' halomra gyűlt tárgyak elintézése igényli, a' rendek békeltetését kérte ki, egyszersmind a' tisztviselőknak meghagyá, hogy a' gyűlésről ne távozzanak el 's ha tán eltávozásukat sürgetős szükség parancsolná, neki azt bejelenteni ösmerjék kötelességükül. E' beszéd után benyújtá gr. Kornis Károly urnak, mint nádor ő felsége felszázados ünnepélyt tervezés végett megbízott küldöttség egyik tagjának levelét, mellyben a' gr. jelenti, hogy el nem halasztható esaládi dolgai miatt a' megbízatásról le kell mondania. A' levél felolvastatása után t. bíró 's levéltárnok F. M. indítványozá, hogy miután egyik küldött a' felolvasott levél szerint lemondott 's több megye megbízottakat e' czéltől nem küld, e' megye is álljon el előbbi végzésétől 's csak Pestmegyét kérné 's bizná meg a' megtisztelési tervezésre. Ez indítvány ellen azonban B. Ö. t. bíró emelt szót, elmondván, hogy eselekvéseinek sinó mértékeül nem szolgálhat az, mikint határoz egy vagy más megye; egyébiránt, midőn már a' megbízólevelek kiadattak, midőn valamely végzést csak előleg történt bejelentés után változtathatni meg, az indítványt nem fogadhatja el, hanem szükségesnek látja gr. Kornis Károly helyett másnak megválasztatását, vagy ha a' rendek ezt tenni nem akarják, megnyugodhatni a' le nem köszönt megbízott Klobusiczky Jánosban. B. Ö. indítványát néhányan pártolván, az elnök végzésül nyilvánítá: mikint a' rendek Klobusiczky János személyében megnyugszanak. A' végzés kimondása után Klobusiczky János állott fel 's fájaldalmát fejezvé ki megbízott társa leköszöntén, ismét felszólítá a' rendeket, hogy lelépelt társa helyébe más társaszanak. Mire zaj következén, a' főügyvéd emelkedett föl székéről 's így szólt: „Minden esetre végzése levén a' megyének, annak megmaradása igen kívánatom szerint történt. Emlité egyébiránt beszéde végén, hogy V á r á d r ó i P e s t r e t á v o z t t 's így épen az ösz-

szegyülő küldöttségek helyén levő címzetes püspök Fogarasi urat lehetne megbízni. A végzés azonban mint fentebb írok, megmaradt. — Olvastatott azon intézvény, mely a megye rendeinek, a legutóbbi országgyűlésen alkotott törvényzetteknek a hazában divatozó nyelvekre, kormány által eszközölt lefordítása tárgyában, 1845. évi márt. 3án tartott közgyűlésből kelt felírására válaszul adja: hogy miután a nemzetiség és magyar nyelv törvények által eléggé biztosítottak, a rendek fölterjesztett nézetei a czélba vett lefordítást nem akadályoztathatják. B. Ö. tb. javaslata után azonban a rendek a czélba vett lefordítást most sem tartván a kormány köréhez tartozónak, feliratukban előadott okaihoz tovább is ragaszkodnak. Most következett egy intézvény, mely feletti tanácskozás bár tanulságos volt, még is észrevehető vala bizonyos nyúlósság, mely az érdeket csökkenté 's mely egy részről némely kivételekkel, az elmondott okok ismétléséből, más részről pedig azon magyarázhatlan eljárásból származott, minél fogva bár a többség a végzésre nézve, annak kimondatása előtt jóval nyilvános vala, a végzés kimondatása mégis délutáni 2 óráig függőben maradt. Az intézvény foglalata az volt: hogy a felsége a g. n. egyesült egyházi rend kérelmére megengedni méltóztatott miszerint mind az, mi a római kath. vallásból az ev. vallásokra leendő átmenet eseteit illetőleg, az utolsó országgyűlési III. 5d. §. től kezdve bezárólag a 11d. §. ig megállapított, a g. n. egyesült vallásokra is alkalmaztassék. Először állott fel Cs. F. tb. 's röviden megemlíté, hogy ezen intézvény azon vallások irányában is rendelkezvén, melyek fölötti rendelkezési jog az összes törvényhozás kezeibe van letéve, azt sérelmesnek tartja 's e sérelmet jövő országgyűlésen orvosoltni kívánja, egyszersmind utasítást adni, hogy ez iránti rendelkezés törvény által szentesíttessék. Id. Sz. L. t. bíró nem talál ugyan sérelmet, mert a g. n. egyesültek iránt ő felsége mindig szabadon rendelkezett 's ő ott állanak most, hol a protestánsok József császár alatt állottak, kiknek a tolerancia edictum is jól esett, azonban az indítványt pártolja. B. Ö. tb. az előtte szólótra nézve megjegyzi, miként nem tudja consequentiáját a praemissákkal megegyeztetni. Az érdemes szónok folytatá, — Sz. L. t. bíró közbevág: „nem vagyok én szónok“ (nagy zaj). Tanítson meg hát az érdemes szónok, mikint nevezem? A nagy zaj után, mi alatt nem érthetém meg Sz. L. t. bíró tanítását az iránt, hogy ő tulajdonképen micsoda? B. Ö. folytatá: ha elismérjük azt, hogy ő felsége illy módon mindig szabadon rendelkezett a g. n. egyesültek irányában, akkor nincs sérelem, mit országgyűlésen orvosolni kellene 's akkor el kell állani az említett consequentiától. Emlité továbbá, hogy miután 1832 óta tartott országgyűlések által a lelkiismeret szabadságát illető minden kérdés országgyűlési tanácskozás körébe vonatott, végre az 1844. országgyűlésen a g. n. egyesültek is az átmenetről szóló törvényjavaslatba foglaltattak, de a kormány jóváhagyását e törvényjavaslattól a g. n. egyesültekre nézve megtagadván, az törvénynyé nem válhatott. — Az országgyűlési rendek tudták a politikából merített okot; de nem tudák megfogni annak helyességét. Szónok nem vizsgálja: van e alapja azon vádnak, miszerint a g. n. egyesültek orosz iránti rokonszenv miatt gyanúsíttatnak; de azt tudja, hogy a józan politika is javasla a kormánynak, hogy a g. n. egyesülteket a haza többi lakosaival összekapcsolva közös törvények megerősítésével, szilárdítsa meg a honfiak közti köteléket 's irtsa ki az orosz iránti lehető rokonérzelmeket. És most másfél év mulva az okul adott megtagadás után, ezen intézvényvel akarják törvényhozáson kívül eldönteni azt, minek eldöntése a nemzet képviselőitől 's felső táblájától megtagadtatott. Szónok ebben sérelmet talál, mert olly vallások irányában rendelkezik, melyek iránti rendelkezési jog az 1791. 12d. Cz. által az összes törvényhozáshoz tartozik, mely törvény az által sértetett meg, mivel a törvényhozói hatalom egyik fele ez intézvény által az őt illető térről leszorított; más részről sérelmet talál azért is, mert az említett törvényzikkely tiltja az országnak elnöki rendeletek által kormányoztatását. Továbbá felhívta a megye rendek figyelmét arra, hogy ezen intézvény, mielőtt a megyéknél kihirdettetett volna, a karloviczi érsek által egyházi hatóság útján már köröztetett. Sérelmül jegyzi fel tehát az intézvényt, egyszersmind az indítványt pártolja; sértve találja a megyét, miszerint a karloviczi érsek, nem várva be a megyei meghirdetést, papjai által az intézvényt körözteté 's ezért az érseket felírás útján kívánja megdorgáltatni. Levéltárnok J. M. sérelmet nem lát, mert az 1791. 27d. Cz. a felségnek adá a rendelkezési jogot; sérelmet csak a karloviczi érsek tettében lát, minél fogva az intézvényt kihirdette, mielőtt az a megyéhez megküldetett volna. 'S most e l s ó a l i s p á n ur szólott illy formán: „Tagadhallan az, mit levéltárnok J. M. ur az 1791. 27d. megemlített, miszerint a gör. n. egyesültek valóságos viszonyai feletti rendelkezés ő felségét illette; de az is igaz, hogy miután már ezen tárgy is a törvényhozás körébe vonatott, attól többé azt nem vonhatni el. Alkotványos

polgár törvényén ejtett legkisebb sérelmet sem tűrhet el 's köteles felszólalni, hogy mi a törvényhozás köréből elvonatott, az oda ismét visszaadassék. Jegyzőkönyvben kívánja kifejezteni, hogy a legközelebbi országgyűlésen ez iránt törvény hozassék 's a karloviczi érseket jegyzőkönyvileg meg kívánja rovatni. És e beszédből mi alkotványos bihariak azt tanuljuk, hogy alkotványos polgárnak legkisebb törvénytértésért fel kell szólalnia 's midőn a tisztelt ur felszólalt, e cselekvéséből viszont azt tanuljuk, hogy midőn Biharnak legközelebbi szomorú időszakában mélyen hallgatott, legkisebb törvénytértés sem követtetett el. Utána még többen szólottak, de azon kapcsolatnál fogva, mely őt másodalispán S. Gy. höz fűzi, megemlítem véleményét a másodalispánnak, miszerint ő sem az intézvényben, sem a papí köröztetésben sérelmet nem talál. Ügyvéd ifj. A. J. fájalmát nyilvánítja, hogy mit a nemzet meg nem nyerhetett, azt egy magányos látogatás megadta. Több szónok után elnök főisp. helyettes szólalt meg elsorolván a vélemények többfelé ágazását. Ugyanis, mondá, vannak olyanok, kik sérelmennek tekintik az intézvényt, mely az 1814. III. d. Czikkelyt a törvényhozó testület mellőztével az 1791. 12d. törvényzikk ellenére elnöki rendelet által kívánja tullejjeszteni 's azért ennek megszüntetése iránt országgyűlésileg is felírás intézzenek; vannak olyanok, kik hasonló sérelmet látnak, de azt országgyűlésre jegyzik fel, egyszersmind utasítást adják, hogy a g. n. egyesültek irányábani rendelkezési jognak a nemzeteli közös gyakorlása kivívását eszközöljék. Vannak olyanok, kik az intézvényben sérelmet nem látnak, azonban a követeket oda vélik utasítandóknak, hogy kérjék meg ő felségét, miszerint kizárólagos jogát a nemzetel megosztani méltóztassék. Végre vannak olyanok, kik kívánják, hogy mivel a resolúciók csak akkor nyernek erőt, ha azok előbb a megyei törvényhatóságoknál kihirdetnek, a karloviczi érseket vagy jegyzőkönyvileg, vagy felírás útján akarják megrovatni. Ennek elsorolta után, hogy a rendek kétség szálotta meg: vajjon a főisp. helyettes nem a harmadik helyen irt véleményét fogja e kimondani végzésül, 's midőn e miatt többen további tanácskozásra hajlottak, mások pedig a végzés kimondatását sürgették, elnök ur felszólalt 's előadá: „a rendek felállíták a törvényes elvet, hogy mindent, ki szólni akar, kihallgassanak, senkitől szólásszabadságát el ne zárják.“ Ha 1845. évi június 28kán, augst 7kén, december 15kén, ez arany szavaknak hódolva követtetett volna a rendek akkori felhívására az, mi most önként törvényes elvnek nevezetül 's minek épségben tartására a rendek felszólítottak: nem kellett volna olly eszközökhöz folyamodni, melyek működésétől még évek mulva is visszabozradunk. Tanácskoztak tehát a rendek még tovább is, beszéltek és csak beszéltek; míg végre az elnök többséget monda ki, mely többség által alakított végzést a másnapi meghitelesítés után töredékesen de igatok: „hogy bár hálás tisztelettel 's örömmel szólhatnak a rendek az intézvénylényege iránt, még sem mondhatják minden kedvetlenség vegyülete-nélkülinek, mert feltűnik előttök az, hogy mit a közelebb tartott országgyűlés összes rendei szokott felírás útján törvénybe igatni nem voltak képesek, azt most törvényen kívül 's pedig az 1791. 12d. czikkelybe vágó kormányi rendeletek útján látják élethe léptetni nemesak, de ezen élethe léptetés modorát nyilván sérelmesnek 's jövő országgyűlés által orvoslandónak is találják annyiban, a mennyiben ezen intézkedés az 1844. III. d. Cz. kijelent szakaszait a g. n. egyesült szertartásukra is alkalmaztatni 's így rájuk nézve is kiterjeszteni rendel; az pedig minden kétségen tul áll, hogy a törvények kiterjesztése egyedül az azokat hozó hatalomnak, az orsz. gyűlésnek tartozik körébe, melynek jelen esetben emellőztetése világos alkotvány elleni sérelem; utasítják is emellőgtva követeket, hogy ezen sérelem-orvoslást egyfelől, másfelől pedig ő cs. k. felsége kérdésben forgó akaratát törvénybe íktatni ügyekessenek; továbbá a rendek kijelenték, hogy az intézvénynek a karloviczi érsek általi köröztetését, különösen az eszmék forrongásának jelen időszakban szokottnál élénkebb 's talán lázasabb állapotát tekintve, rosz néven veszik annyival inkább, mivel, mint a főispáni helyettes szavaiból érthették, e megye keblében is szült már olly következt, mely hatósági közbeszólást tett szükségessé; 's hogy jövődében illyenek ne történhessenek 's ez által a törvényhatóságok azon joga, mely szerint a törvénybe ütöközö rendeletek ellen, mielőtt azok életbe léptetnének, felirhatnak, ne veszélyeztessék 's végeredvényben mintegy ki ne játszassék, felírni kívánnak, kérvén ő felségét, hogy a jelenhez hasonló törvényküli rendeleteknek, mielőtt az ország törvényhatóságai azokat kihirdetnék 's bennök megnyugodnának, foganatba vételét eltiltani „a jelen esetben cselekvényért pedig a karloviczi érseket megróni kegyelmesen méltóztassék.“ — Midőn az elnök e most leirt végzés vázlatát kimondá, végzésül mondá azt is, hogy az intézvény a megyében körözteni rendeltetik; mire t. bíró B. Ö. a köröztetés szükségtelen létét említvén, azt körözteni nem

akarta. Ekkor több közbeszólás történt, „mi sem, én sem,“ mire helyettes elnök figyelmezteté a rendeket: ne méltóztassanak ugymond magányvéleményeiket „én sem“ „én sem“ szavakban nyilvánítani 's ez által a szónokot félbeszakítani, hanem ha szónok beszédét elvégzend, akkor adja elő mindenki észrevételeit. És nekünk ismét a decemberi napok jutottak emlékezetünkbe, a magányos véleményeket hangoztató kortesek, a szavazás, a többségre hivatkozás és az, hogy egyik hústömeg miként alkudozott a másik árának csökkentése felett. A köröztetés, mint irtuk, elmaradt. — Sokan beszéltek e tárgyban, azonban bizonyos L. S., ki agya gyámoltalan gyermekeit a nemz. ujság szerkesztősége küszöbén Hüfi Sándor név alatt szokta lerakogatni, mely talált gyermekeket aztán a szerkesztőség mint valamely lelenczház ügyvivősége, hirlapja ruháiban szokott világ elibe bocsátani, — L. S. mondom nem szólott. Ebben ugyan semmi különös nincs 's csak azért kívántam megjegyezni, nehogy Hüfi ismét azon vakmerőségre vete-medjék, mint tett a Nemz. ujság 265. v. 266d. számában, hol L. S. nak beszédét leírá; holott ő soha a leirt beszédét el nem mondotta 's az ottan említett tárgyban nem is beszélt.

Erdélyi ügyek. Kolosmegyének folytatva tartott közlebbi közgyűléséből még a következőket emeljük ki: gyűlés másod napján az alsó kerületi főbíró hivatalos jelentést tón a szamosfalvi tűzvészről. Elégett 8 udvarház részint földig, részint csak fedeleik, 21 parasztlak és számos gazdasági épület, a görög n. egyesültek egyháza, melynek harangjai is leolvadtak, két ló oda égett. Emberélet nem lón a tűz martalékká. A károsultak fölségelésére azonnal aláírás indult; mely téren a csapatöltö megkímélt szamosfalvi birtokosok szép példával mentek elő. P. P. 100. K. D. 40 véka gabonát irtak alá; a rendek közül számosan járultak adományaikkal a nyomor enyhítésére: már ülés ideje alatt szép összeg iratott alá, 's részben ki is fizettetett. Alsókerületi főbíró és alispán, ugy az illető járásbeli szolgabíró uraknak a tűzoltás körül kitüntetett buzgalmodat méltányló elismeréssel jutalmazák a rendek 's e méltánylás jegyzőkönyvileg határozatotl örökíttetni. Köszönet szavaztatott továbbá Kolosvár város hatóságának a megye iránt tanúsított részvéteért, miszerint fecskendőit legnagyobb készséggel oda engedte; e köszönet hivatalos iratban fog tolmácsoltatni. Végre bizottság neveztetett ki, mely az aláirt ajánlatokat összegyűjtse, az adakozás további folytatását eszközölje 's a begyűlendő segélyt kirendelt czéla fordítsa. A kórházi ügyi előbbi számunkban érintett határozat nyomán T. D. gr. indítványozá: hogy a bujtaszenyv-gyógyításra, mely kóranyagot a szegény pór nép sokszor hibáján kívül talán születésekor nyeré, de mely veszélyes ragálynak százak esnek áldozatul, országos figyelem fordítassék, mert lőle a jövő nemzedék sorsa függ. Még orthodox orvosok is kénytelenek elismerni, hogy a vizgyógymód haszna ha valamiben, bizonyosan a syphillisi nyavalyákban kétségbehozhatlan; vannak példák, hogy kiket leghiresebb orvosok huzamos időig nem voltak kigyógyítani képesek, Prsnitz néhány hét alatt lábra állított. A vizgyógymód sok előnyvel bír a rendes gyógymód felett: nem kell orvosi szerre költeni, mert mindenütt található; az orvoslásra csak józan ész szükséges 's tb. javasolja tehát szóló gróf, hogy szakértők véleménye nyomán állítson a megye hideg vizgyógymód szerinti kórházakat 's egyet orvosai közül küldjön Graefenbergbe a hideg vizzeli orvoslás megtanulására; részéről a felküldendő egyed költségére 50 pftot ajánl. Végzéssé lón: bizottság-kinevezés az indítványzó gróf elnöksége alatt, mely a tárgyról javaslatot készítsen. Ennél hasznosabb és szükségeseb intézkedés nem egy hamar akad; 's azért nem eléggé ajánlható magyar honi megyéinknek is, mert a nevezett bujtaszenyv köznépünknl is mind inkább kezd terjedni, mely nyavalyának következesei pedig annál szomorubbak, mert a falusi kuruzslók annak belső természetét nem ismervén, inkább terjesztik avatatlan gyógyításuk által, mint megszüntetnék; az így elromlott vér és életnedv örökség útján átszívárog a késő nemzedékre is, mely leg gondosabb életmód-folytatás mellett is sátnya 's egészségtelen ivadék marad; mi által a státusra legtöbb kár háramlik; illő tehát elhárításáról is a státusnak gondoskodni legerélyesebben. — Olvastatott ns Bihar megyének a keblében megállapított husárszabásról szóló tudósítása, mely szerint Várad és Debreczen 's katonai állomásokkal ellátott helyeken 10, másutt 9 v. kra van a marhahus fontjának ára határozva. M. J. gr. figyelmébe ajánlja e körülményt a megyei tisztségnek, mert a kolozsvári mészárosok közelebből, midőn a husár 12kra rugott fel, azt veték okul, hogy a marha azért drága, mert a várad mészárosok is mind innen hordják. — Felolvastatott az erdélyi gazdasági egyesület kérelme is, melyben a megyét az egylet pártolására 's részvényes-gyűjtésre szólítja fel. Ezen felszólítás minden oldalról meleg szavakkal pártoltatott, csak aztán e melegség tettekben is nyilatkoznék; egyébként a megye önkéntes adakozások útján 200 pftot gyűjtend össze 's magát az alapítók sorába iratandja.

Ezután az utkészítés ügye hozott szövegre, mely körül a' provincialis érdekek felmerülése hosszas vitákat idézett elő. Harmadnap befejezték a' tanácskozásokat Pestmegyeének a' horvát ügyekbeni küldöttsége el nem fogadását tárgyzó levele. A' rendek ez által még inkább igazolván látták Pestmegye aggodalmibani osztózásukat, s azon lépéseket, melyet ez ügyben tettek. — A' törvényszéki bírák megmarasztattak, egy ülnök föleskettette: a' szolgabírói jelentésekből pedig örömmel érték a' rendek, miszerint a' üzletbiztosítási aláírások oly reményt haladó eredményremutának, mihez képest ezen intézet rövid időn életbe léphetend.

A' bars megyei gazd. főkegyesület közgyűlésében mártius 17-én **1)** mindenk előtt felolvasott 's meghitelesített a' múlt évi december 15. 's 16-án tartott alakuló gyűlés jegyzőkönyve. **2)** Kötöny a' számadásnál, mikép a' decemberi gyűlés végzése eddig végre nem hajtottak még; minők a' dec. 15-ki gyűlés b) és a' dec. 16-ki gyűlés 1-ső és 3-dik pontjai, azok teljesedésbe hozatala ujjolag meghagyatik. **3)** Az egyesületi jegyző előadására, melyet az a' rétöntözés érdekében hozandó törvények szükségessége iránt tartott, a' fiók-egyesület a' rétöntözés országos fontosságú ügyét magáévé teszi 's egyesületi jegyzőnek azon ajánlatát, miszerint ő az általa ez ügyben írt 's a' pesti központi egyesület által kiadott értekezést, 52 példányban az egyesületnek olly czéllal kész felajánlani, hogy azokból minden megyének egyegy példány t. Bars megye utján 's körlevelezése mellett, illő törvény-hozatal 's bővebb tárgymértetés kedvéért kézbesítsék, szívesen fogadja. **4)** Felebbi ajánlás és indítvány nyomán meghagyatik a' jegyzőnek, hogy a' rétöntözési ügynek a' megyével teendő közlése alkalmakor — mire a' májusi megyei közgyűlés tüzetik ki — tárgyzhoz alkalmazott előterjesztést készítsen. **5)** A' rétöntözés ügyében intézendő szóbeli indítvány és előterjesztés tételére a' megye májusi közgyűlésén Rainprecht Ignác alelnök ur bizat meg, ki is hazafüi készségénél fogva ez egyesületi megbízást szívesen elvállalni nyilatkozott. **6)** Kedvesen lepte meg az egyesület érdemteljes tagja, Csizmazia János ujbars-i lelkész ur benyújtott két rendbeli értekezéssel, a' vasárnapi iskolák miképen lehet behozataláról és a' néhszetről. Mely szívesen fogadott kéziratok elseje az ismételtesztő, második pedig az állattenyésztési küldöttséghez utasított megbírálás 's felölök adandó vélemény végett, olly hozzáátellett: hogy találandó jelességük esetére a' „M. Gazdában“ közöltesse nek. **7)** A' gazdasági egyesületek munkálkodását ugy tartván a' barsi fiók is lehető legnagyobb sikerűnek, ha azok a' Pesten létező központi egyesülettel 's ez által a' többi fiókkal szoros és egyetértő kapcsolatban működnek, ez okból a' medárdi központi közgyűlésre a' főkegyesület bekebelesítéséért folyamodik, 's ezen ohajításnak tolmácsaiul Ambro Antal, Lipovniczky Vilmos, Rainprecht Ignác, Kosztolányi József, Benkő Dániel és Sebestyén Ignác urakat, mint tagjait a' fióknak nevezi ki 's kéri meg. Mely alkalomra tárgyzhoz mért előterjesztést készíteni az egyesület nevében egyesületi jegyzőnek tételük kötelességeül. **8)** az egyesületi pénztárnok azon hivatalos jelentésére, miszerint ő az egyesületi tagságiakat a' tagok szerte lakása miatt egyedül beszédni nem volna képes: a' jegyzőnek kötelességül tételük felkérni főbíró urakat az egyesület nevében: szíveskednének az illető díjak beszédésére segédkezeket nyújtani. — **9)** Az egyesületi jegyző által felmutatott 4 rendbeli árjegyzék nyomán kifizet. rendeltetik: 28 ft. 56 kr. pp. **10)** Ujjolag rendeltetik, miszerint a' kerületi ülések az alapszabályokban kitűzött időszakokban rendszeren tartassanak meg. **11)** Szíves éjlenzések közt fogadtatt felolvasása a' központi egyesület azon levelének, mely szerint mélyen tisztelt elnökünk m. báró Majthényi László az anyaegyesület kormányzó-választványi tagjává sorozottnak adatott tudunkra. **12)** A' központi egyesületnek, tőle vett azon felszólítására, hogy a' köztelek felépítésére fióknak is segédkezeket szolgáltasson, megiratni rendeltetik: hogy a' barsi fiók igen is osztózik a' tervezett épület szükségessége megismerésében 's hogy érdekében aláírást gyűjteni szíves kötelességének számítja, mely érdembeni kijelentése érvényességeül azonnal egy aláírási iv rögtönözöttvén, reá a' jelenvott tagok közül becses neveiket következő urak jegyzék föl: b. Majthényi László 10 ft; b. Majthényi Izidor 5 ft; Rainprecht Ignác 5 ft; Kosztolányi József 5 ft; Endrődy Alajos 2 ft; Várad János 1 ft; Ordódy Sándor 2 ft; Rudnyánszky Flórián 1 ft; Sebestyén Ignác 2 ft; Zorkóczy László 1 ft; Botka Tivador 1 ft; Majthényi Alajos 1 ft; Kosztolányi Károly 1 ft; Majthényi Rudolf 1 ft; Csizmazia János 1 ft; Wohland Tamás 1 ft; Laszlavik Ödön 1 ft; Sebestyén Zsigmond 1 ft; Juhász Antal 1 ft; Szabó János 2 ft; Kvassay Antal 1 ft; Gaal Miklós 1 ft; Kvassay Tivador 1 ft; Botka István 1 ft; ifj. Jeszenszky Károly 1 ft; Szabó Vince 1 ft; Szabó Endre 1 ft; Boronkay László 1 ft; Korizmics László 2 ft. pengőben, 's az ekkép bejött pénz átszolgáltatására egyesületi jegyző bizatván meg. **13)** Az egyesület továbbá a'

köztelek érdemben jegyzőjének kötelességeül teszi, hogy aláírási ivatek készítsen, 's az egyesület nevében kérje fel főbíró urakat; méltóztatnának az e' czél érdekében velök közlendő ivatek aláírókat gyűjteni. **14)** Köszönettel fogadja az egyesület, a' központi által, a' felállítandó vasárnapi iskolák számára küldött mezei rendőrség alapszabályait 10 példányban; ugyis az a' fiók könyvtára számára megküldött következő 8 rendbeli munkát u. m. **1)** Alesüt gazdasági tekintetbeni leírását; **2)** gazdasági Kistükört; **3)** Okszerű gazdák naplóját; **4)** Robot- és dézmárul szóló 3 rendű korszorított pályamunkát; **5)** a' mezei gazdaság alapos ismételére vezető okszerű kalauzt; **6)** Rétöntözési leveleket; **7)** a' központi egyesület alapszabályit; **8)** a' mezőgazdák és erdőszők boroszlai gyűlésének leírását. Közli Korizmics László, egyes. jegyző.

József nádor nemzeti képesarnokának felállítására a' magyar nemzeti muzumban beküldött adakozások második közlése:

A) Scitovszky János pécsi püspök 14 sz. ívén: Scitovszky János püspök, Juránits László kanonok, Nagy János kanonok, Rihmer Bódog kanonok, mindenik 10 ft. p. — Daróczy Zsig. kanonok, Farkas József kanonok, Kelemen József kanonok, Vörös Mihály kanonok, mindenik 5 ft, összesen 60 ft.

B) Palugyay Imre, nyitrai püspök 12 sz. ívén: Palugyay Imre püspök 20 ft. — Krajcsik János kanonok, Vagyon István kanonok, mindenik 5 ft. — Csernyánszky István tanító, Gyuresek János tanár, Loszko Mih. bölcseletész tanítója, Melesiczky István tanár, Miskolczy János tanár, Potolczky Ist. püsp. titoknok, Rihla János szent széki jegyző, Szitány Imre aligazgató, Vittek János lelkész, mindenik 2 ft. — Malocsay József tan. felügyelő 1 ft. — Hollányi Alajos 's Madva Imre éneklész mindenik 20 kr, összesen 49 ft 40 kr.

C) Lonovics József csanádi püspök 16 sz. ívén: Lonovics József püspök 10 ft.

D) B. Bémer László váradai püspök 26 sz. ívén: b. Bémer László püspök 100 ft; — b. Bémer Pál püspök titoknok, Berzevicy Leopold kir. int. kornázyó, Braun József alesperes, Czambert János kanonok, mindenik 10 ft. — Sárkány Imre püsp. szertartó, Verbátay Márton derekeskei pléb. mindenik 5 ft. — Braun Ant. nyugalm. segédalesperes és pléb., Daniel Imre tanuló, Szidor Antal gymn. igazgató, mindenik 2 ft; — Bednárk Angyal irgalm. szerzetesi prior, Esztergár Józ. papnev. aligazgató, Fekete Gáb. k. int. tanuló, felügyelő, Krecupa Protáz irgalm. szerzetes, Márton István egyh. t. törv. tanítója, Panyk Erneszt, Vidacs Eduard, mindenik 1 ft; — Frint Mih. várbeli lelkész, Horváth Mih. lelkigondnok, Salamon András váradai plébános, mindenik 40 kr, összesen 169 ft.

E) Kassai káptalan 39 sz. ívén: az összes káptalan 6 ft.

F) A székes-fehérvári káptalan 47 sz. ívén: Farkas Ferenc, Farkas Imre, Krizsány Ign. pléb., Mihalik György pléb. Pendi Ferenc, Püretics Ign., Schwanfelder József, Simoncsics Károly, mindenik 5 ft, összesen 40 ft.

G) Bezerédy Mihály táblabíró 55 sz. ívén: Bezerédy Mihály neje Bezerédy Jozefával együtt, Pálffy Károly, Fülöp Józ. Hoffelder József, Koroncz László, Pálffy Károly, pápai casinó, Polák Ferenc, Szamor Fer., Tóth Lajos, mindenik 5 ft, összesen 40 ft.

H) Rimely Mihály szentmártoni főpát 56 sz. ívén: Sz. Mártonban gyűjtetett összesen 25 ft.

I) Bresztlyenszky Béla thányi apát 58 sz. ívén: Bresztlyenszky Béla 5 ft.

J) Sárkány Miklós bakonybéli helyettes apát 60 sz. ívén: Sárkány Miklós 5 ft; — Barbély Asztrik, Beély Fiedel prof. Filberger Rudolf, Spilák Reginád, mindenik 1 ft, összesen 9 ft.

K) Richter Alajos jászai prépost 68 sz. ívén: Richter Alajos prépost 50 ft; — Barlay Mih. prof., Janesik Mih. tr, Simko György tr, mindenik 5 ft; — Morovics Márton tanár, Szlozárk Fridr. perjel, mindenik 3 ft; — Kacvinszky Gejza tr, Kovács M. Ant. tanító, Répásky Józ., Virasztó Gellért tanár, mindenik 1 ft, összesen 75 ft.

L) Joannovics Jenő károlyvárosi püspök 75 sz. ívén: Joannovics Jenő püspök 20 ft.

M) Rudics József főbács megyei főispán 92 sz. ívén: Rudics József 20 ft, Antunovics Pál, Balásy Imre, Badeskuthy Laj., Czitula János, Gergely Mihály, György János, Herger Pál, Káich Bálint, Kardos Ján., Latinovics Benj., Manojlovics Láz., Mlassin Józ. futaki urad. ügyész, Ody Andre., Osgyay Is., Szemő Ján., Vojnic Barnab., Vojnicz Ferenc, Zákó Péter, mindenik 5 ft; — Antunovics János, Hevessy N., Kovácsics Ant., Millassin Károly, Mukics Ján., Olgay Zsigm., Pukovics Mihály, Volariich Ján., mindenik 2 ft; — Czitula Mih., Hldegh Ign., Horváth Péter., Kovácsics Agos., Móricz László., Szalay Ant., Sztrilich Jób, Thurszky N., Vojnicz György 's egy névtelen, mindenik 1 ft, összesen 136 ft.

N) Gr. Pálffy Ferdinánd, pozsonymegyei helyettes főispán 99 sz. ívén: erdődi gr. Pálffy Ferd. Lipót 9 ft 40 kr; — Haydn Józ., Kelemen Laj., Mikovényi Ján., Polner Ján., Seydl Kár., mindenik 1 ft; — N. Sz. 20 kr, összesen 15 ft.

O) Gr. Nádasdy Leopold komárommegyei főispán 106 sz. ívén: gróf Nádasdy Leopold 40 ft.

P) Eszterházy Pál herceg, sopronmegyei főispán 190 sz. ívén: Eszterházy Pál herceg 150 ft, gr. Nezczy Lajos, Rohonczy Ign., gr. Zichy Henrik, mindenik 10 ft; — Guáry Zsigm., Simon nep. János, mindenik 5 ft, összesen 190 forint.

Q) Gr. Csáky Károly szepesmegyei főispán 120 sz. ívén: gr. Csáky Károly főispán nejevel együtt 200 ft; Dulovics Józ. 10 ft; — Eiberg Theresia, Görgey Ferenc,

Görgey Gejza, Goldberger Imre, Glos Kár., Lipthay László, Marássy Mih., Spöner Pál, Spöner Tivador, Sváby Ign., Szakmáry Lea, mindenik 5 ft, összesen 205 ft.

R) Gr. Péchy Emanuel zemplénvmegyei helyettes főispán 123 sz. ívén: gr. Péchy Emanuel 25 ft.

S) Bene József esztergommegyei helyettes főispán 129 sz. ívén: Babarezy Ant., Bene Józ., Bogóy Sánd., Dobosy Laj., id. Fejérvári Ferencz, Kaszap Mih., Kovács Kár., Rónay Mih., Szabó László., Temesváry Ist., Tóth Ist., Vidovich Imre, Vidovich Mih., mindenik 5 ft, összesen 70 ft.

T) Gyertyánfy Dávid torontálmegyei helyettes főispán 138 sz. ívén: Karácsonyi Guido 40 ft; — Dadányi Pál, ifj. Gyertyánfy Dávid, Kászonyi Sándor, Malenicza János, Moesonyi András, mindenik 10 ft; — id. Gyertyánfy Dávid, Mészárosy András, Lajos, Sztojánovich N., mindenik 5 ft; — Bezuk N., Csörgő Antal, Izakovics Sándor, Majláth Sándor, Rónay Lajos, Rónay József, Viszkidenszky János, mindenik 2 forint; Szalay Pál 1 ft; — Reinhard János, Sinkay János, mindenik 40 kr., összesen 126 ft 20 kr.

U) Gr. Szécheny Miklós m. k. udv. kamrai elnök 153 sz. ívén: gr. Szécheny Miklós 50 ft; — Duschek Ferencz 15 ft; — Luby Imre 5 ft; — Matyasovszky János 2 ft, összesen 72 ft.

V) Salix Alajos, Körmezbánya városi főbíró 162 sz. ívén: Salix Alajos főbíró és Freyseyen Ján. tanácsnok, mindenik 5 ft; — Campione Sándor tanácsnok, Karner Jakab, Ludvig Ign. főjegyző, Mészura Jenő alügyész, Remenár Máté polgárm., Schehovics Antal tanácsnok, mindenik 1 ft, összesen 16 ft.

X) Marássy András es. kir. aranykulcsos 173 sz. ívén: Marássy András és Marássy Zsigmondné mindenik 5 ft; Marássy Béla 3 ft, összesen 13 ft.

Y) Bujanovics Eduard 185 sz. ívén: Bujanovics Eduard 's Merse László, mindenik 5 ft, összesen 10 ft.

Z) Wenkheim László báró 193 sz. ívén: Wenkheim László, báró Wenkheim László, mindenik 10 ft, összesen 30 ft.

a) Simai Kajetan békésmegyei első alispán 194 sz. ívén: Kovács János pléb., Neumann József pléb., Rázel József prep. Simai Kajetan, gr. Wenkheim Antal, gr. Wenkheim Borbála, mindenik 5 ft, összesen 30 ft.

b) Zomborécsy Ferencz Szabadka városi főjegyző 207 sz. ívén: Antunovich József, Bachich Mih., Czonta József, Czankovits György, Kulnits Ist., Spelletich Bódog, Szárics József, Zomborécsy Ferencz, mindenik 5 ft; — Baesich Illés, Kulnicsics Jakab, Lenárd Máté, Matskovics József, Pertics Gergely, Radnics János, Skkenderovics János, Sztipics Kristóf, mindenik 2 ft; — Demerácz N. 1 ft, összesen 57 ft.

c) Kengyelácz Lukács Nagykikinda városi főbíró 218 sz. ívén: Csunicsics János, Izakovics Sándor, Jablonszky András, Kengyelácz Lukács, Krüner Antal aljegyző, Lakovics Sándor, Majláth Sánd., Margetich János, Schwarz Venczel, mindenik 5 ft; — Joannovics Ist. és Tanazevits Pál, mindenik 1 ft, összesen 47 ft. (Folyt. köv.)

*** Budapesti napló.** (Máj. 10-dikén.) Liszt Ferencnek mult szerdán este a' nemzeti színházban adott első hangversenye fényes sikerrel ment végbe; a' conservatorium mellynek először is ő nyújtott nevezetessé alaptölkét, általa ismét szép öszveghz jutott. Liszt saját hazájában a' z on enthusiasmmal fogadtatt, minő csak várn lehetett; nagyok és kiesinyek versenyztek őt. A' zongora fejlődmet e' fényes előadás után hosszú soru fáklyafényel kísérek színházunk udvaráról a' pesti kör' szállítására melly diadalmenetchez a' Párisban általa pártolt zenés társaság zengé az indulót, 's tiszteletre pohár ültetett közlakomákon és a' komló kertben, mint piros pünköst napján a' budai kies hegyek közt folyó szokott. Liszt szereti hazáját 's az emberiségét 's mindkét- tőnek közhasznu célaira mint már európaszerre tevő, még több hangversenyt adand, ámbar ideje olly kevés, miszerint már folyó hó 15-ken szerződésnél fogva Bécsben kell lennie. — A' nemzeti színház igazgatósága által 60. db arany pályadíjjal jutalmazott „Nóten leír“ című 3 felvonásos vígjáték mult csütörtöki első adátásakor a' közönség tetszését is megnyerte: czélszerű szövege, társalgási nyelve és szép jelenetei gyakori tapsvihart idéztek elő a' hallgatóságban; így tehát ismét becses művel gazdagított a' színműtár; sőt mint hiszszük a' pályázottak közül is többet lehetne kiválasztani, miáltal mulattató darabokban kis változatosság jőne rendszeren. Olly szük időben élünk, miszerint a' dráma magától nem terem, ha csak a' versenyre készültékből nem válogatunk. — Műtán a' kolozsvári műveltebb osztály, bár a' város maga elég kies környékkel bír, igazóbb falusi jószágaira vonult a' nyári kéjelmek élvezésére; az ott szerensével szerepelt színtársaság is feloszlott. A' volt igazgató Szerdahelyi J. kit hosszú időg kedvezéül tartott a' nemzeti színpal ezen mult kedden, Lindában' újra fellépett, 's első megjelentekor szívesen fogadtatt; de első felvonás után helyét rekedés miatt az őt saloni bullo-szerreplés 's ének- és hangban hasonlíthatatlanul felmulo Benza foglalja el. — Reggeleink elég hüsek, dél felé azonban rendszerint melegen köszönt be a' nap; már utzáinkon fehér kalapok 's fehér nadrágok is láthatók, mellyekben a' térdek még jóformán inognak, 's aligha néha fogvaczogást is nem okoznak. — Mint hírét vesszük, a' nemrég fővárosunkon átvándorlott 's Erdélyben megtelepedett württembergiek leveleiből honmaradt földieik örvendetes tudósításokat vevén a' fölfedezett Kanánnról, ismét kétszázán határozzák el magokat a' s' tautazásra. Műtán az eddigi vándor- esőportok elég kellemetlen viszhangot okoztak, úgy hiszszük e' tavasi freskek is még ősz előtt visszazásznak; egyébiránt ez ügyben nem tudjuk Roth lelkésznek száshazafiságát, vagy felebarátj szeretéit csodáljuk e' iokább, ki honalapítási hevében annyi rokont juttat nagyobb nyomorúságra. E' dolog a' nagytsziteletű urnak minden bizonyonlul lelken fesszik. — Kinek egészséges commotióra van szüksége, csak tessék valakit Budapesten kalendárium után keresni; fogadjuk hogy ha 20 utczát bebarangol 's minden házszámot felkutat — meg nem találja; így még is czélt ér, mert magát jól kijárja, 's al-

kalmasint kedélye is némi változásokon megyen keresztül. Ez olesó gyógyszer egy vidéki barátunk saját tapasztalásából ajánlotta, ki szivbántalomban szenvedvén bizonyos közhivatalnokot — természetesen kérdezősködés nélkül — három napig keresett, végre is üdvös leczkét nyervén könnyült kebellet ment haza. Hihetlennek látszik, ha e keresés nehézségei oknál a házi urakat állítjuk; pedig úgy van, mert az apró hivatalnokközönségesen nem házi urak, s így az ezek kényétől függő lakbér-szoktetés elől amazok némely részének majd minden évnegyedben szökni kell. — Tegnapelőtt este egy fiúcska keservesen sirt a sebestyén-téren, s a körébe gyűlőnek panaszlá, hogy elesvén boros üvege kilyukadt, és az ital nagy része kifolyt; csakhamar pénzügyítés történt, a fiúnak meglevő borát ki kellett inni, s új üveget, új bort kapott, hogy haza mehessen. Ezalatt az ottan épülő ház tövében egy koldus fetrengett segítségért süketlenül könyörgve, mit ellentétül méltó megemlitenünk: fresco ez az életből; egy költő is megénekelhetné, biztos lehetvén hogy az ember szive továbbra is hús marad s vágyai hiúságon kapkodandak. — Liszt F. a nemzeti muzeum igazgatójától felszólítatván hogy arczképét a nemzeti képesarnok számára levétetni engedné, e kérelmet azon szerény válaszal utasítja vissza: hogy o még nemzete iránt annyi érdemmel nem bír, minél fogva e még tiszteltetésben részesülhetne; ellenben hogy honszeretetének némi jelét adja, saját életnagyságu szobrát, mely 10 ezer frankot ér, igéré átküldeni a nemzeti Muzeumbaak. A nagy művész, a csuda lángész, nagy emberbarát és ritka hazafi mindenben lélek nagyságot tanúsít; s mere csak járkel, ember és honfi ársai szeretetét s tiszteletét nyeri meg. A jótékony czélok közül, mikre ingyen működését igéré a dicső, megemlítő az árvaház s budapesti jótékony nőegylet pénzalapjának gyarapítása; valamint a magyar polgári örhad nyugdíjintézet javára tegnap adott hangversenye, ismelly kegyeleter a polgárság is méltányolva mult kedden hat tagból álló küldöttséggel tisztel meg, polgármestere vezérlete alatt diszruhában jelenvén meg előtte előleges köszönetét fejezé ki. Leginkább meg lón lepetve a művész, midőn a polgármester neki pesti tiszteletű polgári oklevelele másod eredetijét nyújtá át, melynek elsője egy tüzvész alkalmakor veszett el, s minek ismét birtokába jutni már L. régóta vágyott. — A gyógytudomány köréből is nevezetes ajdonságot közlünk azon ifjat illetőleg, kit egy mult télen történt párviadalkor bajtársa keresztül lőtt; s kit a t. olvasó már eddig alkalmasint elveszettek hitt. De jeles egyetemi tanárunk Balassa Jánosnak észszerűen alkalmazott gyógymód által sikerült őt ismét az életnek visszaadnia. Most teljesen felépülve viruló arczczal sértálgat, s felgyógyultában hátramaradt gyöngységét lekülzlvén még sokáig örvendhet az életnek, mit bizonyosan megbecsülni is fog tudni, ellentétül sok házsártos pályatársa könnyelműségének. —

Anglia.

Husvéthétfőn O C o n n e l l nagy repealgülést tartott Dublinban, melyben nevezetesen a kényszerítő bill ellen kelt ki, s a földesur és bérlő közti viszony megváltoztatását jelölő ki a teendő legelső pontján. E mellett a repealadó folyvást szedték, melyből a repealvizselők kapják fizetéseiket. — A canadai hírlapok azon beszédet közlik, melylyel a főkormányzó mart. 20kán a tartományi parlamentet megnyitá. Utalván ebben az Éjszakamerikával még folyvást fenálló meghasonlásra, jelenté, mikép legközelebb a polgárhad rendeztetését szándékozik indítványozni.

Az angol parlament előtt még 540 vasutengedélyi kérelem fekszik; legtöbb azonban a kereskedési miniszter által helyben hagyatott bill következtében vissza fog vétetni.

A Morning Herald állítása szerint a parlament nem sokára el fog oszlani. A követek háza oly kevés látogatattatik, hogy april 20kán nem lehetett ülést tartani, miután csak 38 tag jelent meg, holott üléstartásra törvényesen 40 tag kívántatik legalább.

Az Anglia és Franciaország közti viszonyok, mennyiben fejlődmi személyek, hatóságok és statusférjak által képviseltetnek, mindinkább örvendetesek kezdenek lenni. London óváros tanácsosinak egy april 21kén tartott ülésében Farebrother alderman, legnagyobb dicsérettel emlékeztvén Lajos Fülöpről következő indítványt tón: „ezen uralkodónak, kinek elvesztét nemcsak Franciaország, hanem egész művelt Európa is fájdalmasan fogja volna érzeni s ki népe szeretetét s tiszteletét épen úgy, mint minden polgárisult nemzet bámulását megérdemli, orgyilkos kezéből szabadultaért a londoni községtanács örvendő felirást szavazzon.“ Több tanácsos szóval is nyilatkozatá megegyezését s névszerint Challis kijelenté, miszerint a felirásnak nem csupán a formaszere s hideg jelleműnek kell lenni, hanem magasztos s illó kifejezéssel bizonyítsa, hogy meleg szívből eredt. Ez értelemben lón a felirat egyhangu tetszésnyilvánítások közt elfogadva.

Az indiai főkormányzónak adott peerczim következőleg egészítetteti ki: Hardinge — lahorei s kings — newtoni viscount Derby grófságban, így tehát a hős győzelme emléket folyton nevében viselendi. — April 21kei alsóházi ülésben Peel néhánny megjegyzésre következőleg nyilatkozott: nemcsak a dzsellalabadi hősnek, Sale Róbertnek, hanem a Sutledzs mellett elesett Gaskill és Dick tábornoknak emeltessék statuskölségen nemzeti emlék, mi végett maga idején a parlament a szükséges pénzösszeg megajánlására fel fog

szólíttatni. Wyse az irlandi „lisztzavarak“ra vonatkozólag egy kérdést állítván föl, Graham ekkép nyilatkozott: a kormány minden ezélszerű rendszabályhoz nyuland hasonló események elhárítására. Erre hosszas vitaközvetkezett Duncombe azon indítványára: nevezessék ki egy bizottság, mely a postaigazgatásnak tulajdonított többrendű visszaéléseket vizsgálja meg. Cardwel s a kincstárkancellár védelmezik a postahatóságokat s Duncombe indítványa 92 szóval 42 ellen visszavetett. Hasonló sorsban részesült O'Brien következő indítványa: az irlandi vasutbilleknél előforduló kétségekre nézve külön vizsgáló bizottság üljön össze Irlandban, mi sokkal célirányosb s egyszerűs mind olcsóbb leend a mostani eljárásnál. Peel megengedé, mikép illetén rendelkezés mellett ugyan léteznek némely ok, mégis így okoskodik: a tulajdonképeni törvényhozói hatalomnak vasutügyekben a parlamentnél kell maradni s az indítvány 69 szóval 25 ellen megbukott. — Az april 22kei alsóházi ülés igen rövid volt. Egy bill az ugy nevezett gyámegyleteket illetőleg a választványon keresztül ment, mi mellett különösen Duncombe fogá a munkások pártját. Elphinstone másod olvastatását indítványozta egy billnek, mely szerint a parlamenti választások tartóssága a grófságokban egy napra szoríttatnék. A belügyminiszter a bill ellen szóló s ez 55 szóval 32 ellen elvetett. Erre a ház ülését elhalasztá. — A közönség egészen megfoghatlannak találja, hogy a gabnabill tárgyalatása az alsóházban oly sokáig halasztatik. A M. Chronicle gyanítja, hogy a lordok háza e halasztást ugyancsak ha s z n á r a fogja fordítani, s így ama rendszabály veszélyben forgana. Közé parlamentfeloszlásról is beszélnek. — Leithből (Skótszág) írják, mikép az ideiglen behozott új vámlának (tariffa) már sok kereskedelmi ághban üdvös eredményei mutatkoznak. Három nap lefolyta alatt ott 4000 quarter buza, 500 quarter borsó, több mint 3000 darab hollandi sajt stb. hozattak be. A leithi vámraktárak oly telisded voltak zsufolva, hogy sok rozsol és buzát a szomszédvárosok raktárba kellett elhelyezni.

April 22kén a londoni polgármester a miniszterek, számos felső s alsóházi tag s egyéb tekintélyes férfiaknak nőjikkel együtt, ünnepléses lakomát adott a Mansion-houseban. Asztal után a szokott áldomásokot üritették: az uralkodó királynő s özvegykirálynőre, Albert s a walesi hercegre, a statuegyház, hadsereg és hajóhadra, felső s alsóházra, polgármester és nejeire, London óváros jöllétére stb. mit egyenkint a szinte szokásos megköszönés követte. Midőn a calcantai angolegyházi püspök egészségére ittak, ez, ki romlott egészsége helyreállítása végett hosszabb idő óta Angliában tartózkodik, válaszában azon reményt fejezé ki, miszerint indiai megyéje, mely most Sutledzszen tul terjesztetett, alosztályokat ny e r e n d s így könnyebb lesz a nagy indiai népség vallási s erkölcsi szükségégeiről gondoskodni. Legnevezeteseb áldomást azonban Peel mondott, mely is következőleg hangzik: „Az egészség, melyért felköszönteni akarok, nem áll ugyan a polgármester által előkészített jegyzéken, még is tökéletesen meg vagyok győződve, miszerint önök ezt öröm s lelkesedéssel fogadják. Ajánlom tehát önöknek a francia király egészségét (Hosszasz éljenek.) Bizonynal ez áldomás minden körülményben kedves fogna lenni önök előtt, kedves a nevezett uralkodó személyes jelleme, az Anglia s Franciaország közt fenálló barátságos viszonyok miatt, miknek háboríttatlan fentartása oly rendkívüli fontosságú Európa nyugalma s jöllétére s kedves főleg a londoni citynek (belvárosnak) azon nyájasság s kegyteli modor miatt, melylyel a francia uralkodó ezen fontos óváros képviselőit fogadá. (Halljuk) De oly események fordultak elő legközelebb, mik még sokáson tul igénylik ez áldomás visszahangoztatását. Tanusítsák, miszerint a boszszankodás kiáltása, mely ama ezudar gyalázatos, gyáva gyilkos merény fölött Franciaországban emelkedék, viszhangra lett Themse partjain is. (Éljenzés) A mindenhatónak tetszett ezen uralkodó ellen tett ismételt megtámadásokat meghusitni s bármilly rosz szándékból eredtek is azok, maradandó jó követkevényeket csatolni hozzájuk. Alkalmat nyújtottak a francia királynak személyes bátorsága s hősielke tanusítására, melylyel ő ugyan bír, de melylyet harezmezőn kimutatnia magas állása gátolja. A vitésége által kitünő nép, milleny a francia, szeretetébe s ragaszkodásába pedig mi sem ajánlhatja inkább a királyt, mint ama bátorsági bizonyítványok, miket e fonséges férfi legkisértetesb körülmények közt mutatott. Bizonynal szivesen fejezendi ki minden angol boszszankodását illetén átkra méltó gonoszlettek irányában, szivesen nyilvánítandja részvétét ama fonséges hölgy — a francia királyné iránt, ki oly híven osztozik uralkodó férje balsorsa s veszélyeiben s magas értelme s erényivel fényt vet magas állására, szinte kedves lesz önök előtt bebizonyítani rokonszenveket a francia király nemes családjá iránt, melyly ugyanis nemes nemcsak születés, hanem azon tény által is, hogy minden fia derék, minden leánya erényes. (Éljenzés.) Mialatt önök ez áldomást üritik, buzgó imámat — erről meg vagyok győ-

ződve — öszszekapcsolandják övéikkel, miszerint még sokáig méltóztassék a mindenható, ön országa javára s a világ hasznára e király életét ótalmazni, és hogy ez élet tartóssága által a Franciaország s Anglia közti béke s barátságviszonyok megüdüljenek, mint a miben legbiztosb kezesseg fekszik tartós világbékére, a polgárisodás előhaldása s a nagy emberegyetem minden osztályal közérdekeinek előmozdítására nézve. A francia király tehát sokáig éljen!“ Az áldomást sokszoros éljen viszhangoztatá.

Az angol püspökegyházi papoknak a római kath. egyházhoz áttérései folyó tartanak; ujabban ismét a rangateilekész tért által. Az ugynevezett „jelenleg telepet alapítanak Plymouthban, hol is néhány kentuckyi csatlakozott hozzájuk. A világ végét azonban ezek vigyázóbban, mint Bengel főpap s egyéb daniel-apokaliptis-féle próféta — határozatlan időre tűzték. Csakugyan tagadhatlan, miszerint a sz. írásbani szabad buvárkodás olykor izetlenebb eredményekre vezet mint a nemszabad.

A londoni lapok közel parlament eloszlásról szólván, a „Herald“ tudni akarja, miszerint Peel e rendszabályra főleg azért határozta el magát, mert a whigek azon esetre, ha a választások julius után történnének, lajstromzás következtében többséget nyerhetnének. Nevezett lap azonban azt mondja, mikép Peel valóban ne higye, hogy a conservatív választók az ő iskolából mellette szavazandnak; sőt ellenkezőleg a whigek s gyökeresdiéket elibe fogják tenni az áruolóknak. — A „Times“ azon meggyőződését fejezi ki, hogy mindenbizonynal a szabad kereskedés pártja fog a választásokon győzni. Egy londoni lap szerint Nemours Jamaicai tudósítások egész mart. 24keig terjednek s legtöbb gyarmatot illetőleg némi tekintetben nem kedvezőleg hangzanak. A kivételesen száraz időjárás betegségeket okozott s a vetésnek ártott. Ez főleg Jamaicaiban történt, hol az ültetvényes egyetlen reménye még az esős időben feküdt. A keleten diai munkásokkal nincsenek megelégedve; igen akaratosak s tesztileg nem oly erősek s munkagyőzők mint az afrikaiak. Trinidadban ismételt kísérlet történt Port of Spain város felgyujtatására; a lakosok aggodalomból önkéntes ezirkálókat alakítottak önkéblükből.

Franciaország.

Lecomte april 20ka óta a Conciergerieben ül. Elfogatása óta, mig Parisba vitték, mit sem evett s csak vizet ivott. Később azonban ismét ételhez nyult. — A pairkamra, april 20kán vette föl Lecomte ügyét s miután elsőként kanczellár Pasquier herceget az elővizsgálásra megbízá, vádkamrárt rendelt maga kebléből. Hallomás szerint Lecomte elfogatása pillanatában erősen hitte, hogy a királyt eltalálta. A királyhoz folyvást özönlenek küldöttségek s részvételi és hódoló feliratok az ország minden részéből, miben katonai s polgári hatóságok, püspökök és szentszékek ugyszólván vetélkednek egymással. Czartoryski herceg is honfitársai nevében meleg irattal fejezé ki a lengyel menekvők részvét s hálaérzelmeit. A vizsgálat teljes folyamban van. 21kén Lecomte börtönéből Luxembourgba vitetett kihallgatás végett; minthogy azonban az ottani foglak még n i n c s elkészítve, délutáni 5 órakor ismét visszavitetett. „Lecomte, ugymond a journal des Débats, nyugalmat színel, melylyet azonban arczvonalmi egészen meghazudtolnak. Benne minden nagy belső megindulásra mutat. Szemeit vér futotta el, s arczán élénk pir mutatkozik. Már első vallatásnál Fontainebleauban némi levertség volt rajta észrevehető, melylyet különben oly daczos jellemmel mint az övé, nem egyeztethetni öszsze; feltünő, hogy Lecomte, ki ugyszólván mesterségére lövész, a merénynél idegen löszert használt, kié legyer azonban ez, csak a nyomozás fogja felfüdüzni.“ Mint látszik, a miniszteri lap czinkoszerű vétségére céloz.

Ibarhim pasa kísérteztül az elyseébourboni palotában szállott meg, hol is első emeleten ugyanazon ternek sorát foglalá el, mikben Napoleon a „száz nap“ alatt lakott. Kiszállván az orleansi vaspálya-udvaron, a király megbiztábol Thierry ezredes, Montpensier herceg segéde fogadta őt. April 25kén vala Lajos Fülöpnek bemutatandó, s erre a hatóságok hivatalos látogatásit fogadandó.

April 25kei parisi hírek szerint a tuillériákba jelentés érkezett, miszerint belga őfelségeik Parisba Lajos Fülöp névnepja megüllésére menni szándékoznak. — Montpensier herceg maj. 3kán vala Madridba indulandó — hihetőleg jegyesét in spe látogatni. — Pasquier kanczellár april 24kén a luxembourgi fogházba ment Lecomtet vallatni. A kihallgatás több óráig tartott, mit délután a pairudvar biztosai folytattak.

A király-elleni merény vizsgálata folyamáról kevés jó a közönség tudomására, de napról napra foly e tárgy körül mérges tollháború a miniszteri és szabadelvű lapok főleg a J. des Débats és Constitutionel közt. Halljuk az elsőnek egy cikkét april 24kéről: „Lehet, hogy a Fontainebleau merény magánvétségül fog bizonyulni be. Az igaz, mi távol vagyunk ezen hittől. Nem feledők, mi történt előbb.

Jelmelezünk, hogy mindig, valahányszor egy a király vagy hercegek élete elleni kísérlet meghiusult, a törvénykezéskor és közvéleményt magánindokok és személyes bosszuszomj ürügye által iparkodtak tévuttra vezetni. A ponty rojali merénynél még tovább mentek. Nem iszonyodtak a királyt a miatt vádolni, hogy a belminiszterrel bizonyos törvénnyel tett végbehajtására beszélt össze, miszerint a monarchia iránt elszunnyadt lelkesedést felzagasza. Ezen rágalmak, bármily esztelenek volnának is, mégsem téveszték el egészen hatásukat, mert sok ember legalább kétségben maradt egész a Fieschi által elkövetett merénnyig, míg önszemekkel látták, mikint tizenegy holttest feküdt a király körül elterülve. Mind azon merény, mely a most említettig következett, egész Lecomte merényeig kétségkívül politikai színű volt. Es tervök majd a „esaládtársaságban,“ majd az „egyenlősítők“ clubjában koholtatott. A gyilkosságra zendülés vala következő. Nem akarunk azon egylegiségekre visszatérni, mik ezen gyalázatos pörökben napvilágra jöttek. Fentartatja ezeket az emlékezet. Miért ne legyen tehát a fontainebleau merény, mint az előbbie, szinte politikai? Mikép lehet, hogy Lecomte, ki társasági állása valamint értelmi ereje kiképződése által a nyomorultakon, kik előtte a király élete ellen áskálódtak, felül állt, magát csak a „házi uron“ akarja megbosszulni? Vajjon Lecomte tébolyodott é? Ezt, misem bizonyítja; sőt inkább minden ellenkezőt tanúsít. Legalább csak azt engedjék meg, meg kell engedniük — mikép lehetséges, hogy Lecomte gonosztette politikai jellemet viseljen magán. Mert csak nem szándékjuk általánosan érvényes maximál e tételt felállítani: királyok ellen csak magánvétség létezik. Ezen maximum az utóbbi tizenöt év fájdalom! nagyon is meghazudtolná. És még is, mivel ezenfelül az olly valószínű gyaníthatását újabb politikai vétségnek megengedők, ez állapja levén az ellenzéki lapok dühöngő rágalmainak; nincs egyáltalában egyéb okuk minket vádolni, mint ha mi a francia társadalmat megbecstelenítettük a közszabadság romlására összeesküdtünk volna. Az ellenzék közlőnei egészen elfeledék Lecomte merényét; amaz állítólag általunk elkövetett egész indignációkat bírja; mi vagyunk, kik Franciaország, a charta és sajtó-szabadság megdöntésére czinkoskodunk. Hogyhog? Mivel hátorkodunk kimondani, hogy a fontainebleau merény más is lehet, mint magánbosszú. Dóre declamatorok, mint sajnálunk benneteket! Ha már most a törvényes nyomozásból kiviláglanék, hogy Lecomte vétség-

néla politika csakugyan szerepelt, hogy ezen ember nem tébolyodott, hogy benne nem lehet mintegy szolgát tekinteni, ki magát a háziuron akarja megbosszulni, — akkor szerintetek, Franciaország meg volna becsületlenítve. Valóban, ha nektek igazatok volna, akkor Franciaország becsülete nagy veszélyben forogna, sőt már el is vesztett volna, mert ha Lecomte merénye magánvétség volna is, Fieschi, Ali-baud, Darmes's Quenissetéi politikaiak voltak. A közszabadságok tehát, nézetetek szerint, már veszélyben fognának forogni, ha a fontainebleau merényben csak nyoma is léteznék a politikai vétségnek. Vigyázzatok! Ti a szabadságokat, miknek védelmezésével dicsekedtek, igen olcsó áron adjátok. Valóban, ezen szabadságok nagy veszélyben forognak, ha fentartatásukra szükséges, hogy Franciaországban többé semmiféle összeesküvésű clubb, vagy titkos társulat, mik az emberiségnek gyilkolás és zendülés általi megváltásáról álmodoznak, ne létezzenek. Mert nem igaz, hogy a factiók fegyvereiket lerakták; nem igaz, hogy a pártok erőszakos eszközök használásáról lemondottak; nem szoktak lemondani erőszakos eszközök használásáról addig, míg felforgatásokról le nem mondanak; felforgatás nélkül pedig valamely ország alkotmányát nem változtathatni. Vajjon tehát mi, vagy ti vagytok é, kik Franciaországot megbecstelenítitek és szabadságát veszélyeztetitek? Lecomte merénye lehet miattunk százszor politikai merény, azért mégis nem kevésbbé hangosan fogunk kinyilatkoztatni, mikép Franciaország s ezen titkos gyilkosfaj között semmi közösség nem létezik. Franciaország nincs ben e titkos társulatokban, nem volt jelen a clubokban, hol annyi sok büntény lón koholva. Nem Franciaország miatt kénytelenek a királyt szent személye fölött olly gondosan őrködni. Olly távol vagyunk hinni, hogy a közszabadságok megszüntetése vagy csontkittatása gyógyszer fogna lenni a monarchiára nézve, miszerint inkább meg vagyunk győződve, hogy nem létezik jobb védsőség a királyra s dynastiára nézve mint a rend, mint épen a szabadság. Sajtó-és szabadsággal — s ezzel dicsekszünk is! — mentők meg Franciaországot, az országot mindenről a mi történet tudósítván; sajtószabadsággal sikerült a pártok esinyeit meghiusitunk. Ezt tovább is fogjuk tenni; s nem engedjük meg, hogy hamis ijedség terjesztessék; de hasonló kitartóssággal álbizakodás ellen is, mely még sokkal veszélyesbbé válhatik, tiltakozandunk. Figyelmeztetni fogjuk a politikai férfiakat; szorosán tartózkodjanak azon korlátok közt, miket a charta szabott ki a

vitakozási szabadságnak s vegyék jól fontolóra, hogy ha elszánt bátorsággal a szószekeken ragyogni, vagy egy szomorú népszerűséget vissza akarván szerezni, kísértelbe hoznának megtámadásaikat egész a trónig intézni, valamely fanaticus ember hallhatja őket s erre merényét alapíthatja. Meg fogjuk mondani az országnak, miszerint a fejedelmet, kinek élete folytonos áldozat s ki annyi veszélynek csak azért van alávetve, mert jogainkat, szabadságinkat, Európa s családnk békéjét ótalmasza, nem tisztelheti és szeretheti eléggé. Meg fogjuk mondani, hogy el nem jött még a pillanat a kormányt meg nem elégülés ama szellemének hódolni, mely a pártokat mint legjobb frigyestársuk kendőzi, s melynek segítségével nélkülük elhatározottabb aléltsága sülyednének. Szóval, mi mind a mellett, hogy e gyalázatos gyilkos merényeknek véget nem vethetünk, mégis iparkodni fogunk minden tanulságot, mely bennök foglaltatik, levonni s alkalmazni.

Olaszország.

Mecklenburg-Schwerin nagyhercegnő gyermekeivel ápril 21kén vala Rómát elhagyandó s utját Terni és Perugia felé veendő, hogy ugyanazon időben orosz czárné nővérével Florenzbe érkezessék, hol a két magas személy május 2. vagy 3kái szándékozik mulatni. A württembergi koronaherceget is oda várják. Butenieff orosz követ ápril 19kén utazott Livornóba a czárnót fogadandó s Florenzbe kísérendő. A rómaiak — egy onnan irt levél szerint — egészen elsimpolyodtak, hogy a czárnót s a szép Olga nagygnőt nem láthatják. A Toscana által kiadott Renzi vallomásai folytán nemcsak több vidéki személy esett gyanuba s elfogatott, hanem Rómában is néhányat hasonló sors ért, kikről fel sem is lehetett volna tenni, hogy olly kellemeden-ségekre keverednek.

Ápril 22kei livornói hírek szerint az orosz czárnó ide nevezett napon délutáni három óra tájban érkezett. Köreggeltől fogva szakadatlanul ömlött az eső, s csak épen délfelé szűnt meg s a kandi sokaság, mután a fős. vendég érkezését előre tudta, nagy tömegekben kezdte az utcákon hullámozni. A kiszállóhely lépcsőzetén a florenzi nagyherceg fogadta a czárnót s Olga hercegnőt s nyilt kocsiban a nagy piaczon át, hol a katonaság ki volt állítva, a palotába kísért. Mint gyaníták, a czárné Livornóban csak azon éjen át nyugodni s más nap reggel Pisába szándékozott menni.

Dunavizállás május 7én: 3' 8' 9" az 0 fölött.

37ik szám.

É R T E S Í T Ő.

1846.

A' gőzösek járása május hónapban.

a) A' D u n á n ;

Pestről Bécsbe naponként reggeli 7 órakor.

május 10kétől kezdve

Pestről Drenkóváig minden vasárnap, Tittelnéli kikötéssel, egy le- mint felfelé, — továbbá minden szerdán. — A' vasárnaponként Drenkóva felé induló gőzösek Konstantinápolyt is érintik, u. m. május 10- és 24dikén az olsh-, május 3, 17 s 31kén pedig a' török részen.

Pestről Zimonyba Eszékneli kikötéssel, egy le- mint felfelé, minden kedden.

Pestről Zimonyba Tittelnéli kikötéssel le- és felfelé minden pénteken.

A' lefelé járó gőzösek indulási ideje: reggeli 4 óra.

b) A' Száván és Tiszán;

Sziszekről Zimonyon által Szegedre minden szerdán reggeli 4 órakor.

Szegedről Zimonyon által Sziszekre minden szerdán reggeli 4 órakor. Zimonybul Szegedre minden szombaton délben, összeköttetésben a' pénteken Pestről elinduló és szombaton Tittelbe érkező gőzössel.

Zimonybul Sziszekre minden pénteken reggeli 4 órakor összeköttetésben a' minden esütörtökön Pest és Drenkóvárul érkező gőzössel.

Pest, májusban 1846. Gőzhajózási hivatal. 2-8

3-400 ezer pfrent értékű uradalom megvétel végett tudakoztatik. Ki olly uradalmát vagy jószágát — de nagy majorsággal bírót — eladni kívánja, mely három s négy száz ezer pengő forint körüli sommát megér, s mely vagy a' Duna mentiben fekszik, vagy habár távol is a' Dunától de közel Bécshez s legfeljebb Bécs meg azon vonal közt, mely Sopronyt Győrön és Nagyszombaton keresztül Pozsonnyal összeköti, az méltóztatassék eladási szándékát Liedemann J. S. Frigyes nagykereskedővel Pesten közleni vagy megírni. 2-3

Hirdetés.

A' nagyméltóságú magyar kir. udv. kincstár engedelméből, a' diós-győri k. uradalomhoz tartozó mohipusztán dög és he-tegség által elesendő juh- és bárány-bőröknek megvételé, f. év november 1ső nap-

jától számítandó három évre bérbe adandó levén, eziránt f. évi május 25kén a' miskolci kir. kormányzó I. kban bánatpénz és elegendő biztosítás-letétel mellett nyilvános árverés fog tartatni; melyre az illető vállalkozók ezennel meghívattak. 2-3

1102. Árverési hirdetés.

Folyó é. május 25én és következő napjában, a' kir. kincstári építési udvarban a' budai kir. várak közelében, különféle óeska várlaki butorok, régi építési anyagok; továbbá épület-alkatrészek, vas, réz, ércz és egyéb anyagrészek és szerszámok, a' kö-

zönséges délelőtti és délutáni órákban azonnali készpénzfizetés mellett, a' legelőbbet ígérőknek el fognak adatni. Venni szándékozők tehát a' kijelölt órákban, és az említett helyen ne terheltesenek megjelenni. A' kir. építési főigazgatóság által Budán május 7kén 1846. 2-3

†Pest, Debreczen, N. Várad, Kolosvár, Szeben és Brassói gyors-utazási ügyében.

Az intézet ezennel hírül adja a' t. ez. utazó közönségnek, miszerint több újdón készült legkényelmeseb gyorskocsijai folyó hó 1sőjén indulnak:

a) Pestről Erdélybe a' nevezett városokon keresztül;

Pestről minden vasárnap és esütörtökön reggeli 4 órakor.

Debreczenből minden hétfőn és pénteken délutáni 5 órakor.

N. Váradról minden kedden és szombaton reggeli 6 órakor.

Kolosvár, Szeben és Brassó között a' kitűzött időben hetenként háromszor induland, s érkezendik is. —

b) Erdélyből Pestre a' nevezett városokon keresztül:

Brassóbul és Szebenbul Pestre hetenként háromszor a' kitűzött időben.

Kolosvárrul minden vasárnap és esütörtökön reggeli 4 órakor.

N. Váradról minden vasárnap és esütörtökön esteli 10 órakor.

Debreczenből minden hétfőn és pénteken reggeli 10 órakor.

Pestről s a' nevezett városokból az intézet gyors és jutányos szállítás végett által vesz mindennemű podgyászokat, annyival is inkább, mivel most a' kocsik mindig conductor kíséretében teszik útjokat.

Ugyszintén helyben s a' vonali városokban a' már eddig is létező ügyvivőségeknél előfizethetni a' magány-kocsik előfogatjaira határozott árért Pestől Debreczenig 8—Váradig 10—Kolosvárig 14—Szebenig 19— Brassóig 25szőri fris lovakkal; mirül az intézet mindenek felől kezeskedik.

Pesten, május 8kán 1846.

Blasni Ferencz,

a' pest-brassói gyorsutazási intézet tulajdonosa.

Pesten ügyvivő-szoba a' „Fehérhajónál.“

†Folyó év és hó 14ik napján délelőtti 9 órakor a' két nyul-uteza végén, Károly es. kir. főherceg ő fensége fás kertjében levő fafelügyelői házban: — néhai nemes Vörös Andrásról maradt házi és konyhabutorok, — két ló, ugyanannyi koesi, az örökösök kívánatára bírói árverés útján készfizetés mellett el fognak adatni Kelt Pesten május 6n 1846. — Pajor Titus, t. Pestmegye szolgabírája. 1-3

Főhívás

a' gyára alapító részvénytársasági tizes részvények 5dik részletének befizetésére.

Az igazgatóság részéről közhírré tetik, miként az aláírt részvények utáni szabályszerű 5ik részlet-befizetésnek határideje f. 1846 ik évi június 1jétől bezárólag 15keig leend, mely határidő

sz igazgató választvány határozata következtében az alapító tagokra nézve is olly megjegyzéssel tüzetik ki, miszerint az alapító és nem alapító tagok azontuli befizetésének határidejére nézve minden különbség megszűnik. A' befizetések történnék Pesten a' társasági pénztárnál, (szécluteza, gr. Pejacsevichházz 2d. em.) és a' vidéki ügynökségeknél. Kelt Pesten május 1jén, 1846. 3-3